

Zvaidzē

SANVAITINIS LAIKRASZĪS.

Nr. 20

BROOKLYN, N. Y., 20 D. BERZELIO (JUNE) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas I

Kam tie kunigai reikalingi?

„Vos spējau ant gelzkelio stacijas atbēgti, o jau trukis davē signalā ir rengēsi jū tolimesnēj keliā. Geresnēs vietas nebuvu kada jieszkoti, tad jsprudau j pirmutinēj vagono skyriū, nes jis man buvo arciausias. Vagonē sedējo kokis tai milzinszko ugio ir sudējimo žmogus. Jo drapanos ir rankos aizskia man rodē, juog tai yra žmogus, kuriam likimas nesuteikē turty kitokiū, kaip tas dvi drutas rankas, kurios maitina jū ir daro turtingu tā, kuriam jis dirba. Prisipažinsiu, kad nemylū tos kliasos žmoniū, vienok dabar man tas žmogus patiko, nes tikejaisi nuu jo szj bei tā dažinoti. Pradējau tad kalbā. Mano kelionēs draugas, kaipo žmogus darbininkas, tuojaus pradējo pasakoti apie savo vargus, o kada asz jam pritariu, kad žmogus darbininkas yra nuu visū skriaudžiamas ir nieks už jū neuztaria ir nieks jo vargū nemato, jis man atsakē:

— Klysti, Tamista, yra toks, kuris musū vargus mato, ir jei tik mes iszmingingai vargsime, ankscziaus ar veliaus mums bus atlyginta.

— Kas-gi jis toks yra? — paklausiau su juoku, suprasedamas darbininko misli.

— Tamista nezinais kas tai galētu buti? Yra tai tas, kuris jokio nedarē skyriaus tarpu turtingū ir vargdienū ir sziuos pastarusios teip numylejo, juog pats, karalium budamas, velijo buti svargdienū ir del musū labo vargti an vieto 33 metus. Tamista nezinais kastai galētu buti? — Tai yra Vieszpats Jezus Kristus, tikras vargdienū Tēvas. Jis tam, kuris ant szio svieto daug vargs, prizadējo dangaus karalyste, bile tik žmogus iszmingingai vargtu.

Tas mano kelionēs draugo pamokslas tada man buvo toks juokingas, kad

asz netrivojau juokais. Jis man iszrodē tokiu neiszmingingu, juog asz nezinojau, ar isz jo juoktis, ar jo gailētis, o vienok kaip paskui pasirodē, jis daug buvo už manē iszmingingensis.

Tycziojaisi tada isz jo ir blevizgojau priesz Dievā, tikēdamas, juog tokiu budu parodau savo gilū mokslā ir pasirodau nesuskaitomais laipsniais augsztesniu už tā tikinti j Dievā vargdienū.

Teip be sznekēdamā privaževome stacijā, ant kurios stovējo kokis kunigas, matomai belaukdamas isz prieszingos pusēs trukio.

— Na žiurēk — tariu j savo kelionēs draugā — kokiū naudā turi visuomenē isz szito juodo varno? Kam jis yra reikalingas? Tai tikra dēlē, kuri kožno vargdienio kraujā sriaubia.

Iszgirdēs darbininkas tokius mano zodžius, susiraukē, bet nieko man nesakē. Galvā nuleido ir sedējo. Veidas jo persimainē — iszrodē rustus. Geleznikelis ējo lyguma — aplinkui kaip ake gali siekti nebuvo jokio gyventojo. Mano draugas suraukē veidā, suspaudē kumsztis ir atsistojes priesz manē tarē:

— Na, gana tū tuszcziū disputū — isz Tamistos mokslō asz persitikrinau, juog pirma klydau. Dabar kitaip pradēsiu uzdarbiauti. Duok szia savo pinigūs!

Tai pasakēs, ruscziai j manē pažiurējo, kad neabejojau, juog pulsis ant manēs ir uzsmags. Iszsigelbējimo budu nemacziau jokio.

— Žmogau — tariu — bijokis Dievo, isz kur asz tau insiu pinigūs; asz isz viso turiu 50 frankū.

— Meluoji — tarē ruscziai darbininkas, — pinigū turi, nes priesz musū iszvaževimo isz Bordeaux, asz buvau bankoje ir macziau kaip Tamista tenai gavai 30.000 frankū. Man tai užteks ant viso gyvenimo, daugiau asz nenoriu... Dievu manē negasdink, nes isz tamistos

mokslō persitikrinau, juog Jo nėra... Duok szia greicziau pinigūs, nes, asz juos paēmēs, turiu da Tamistā, pakol stacijā privažiusime, iszmesi per langā, kad niekas neznotu.

Teip tarēs, isztiesē rankas ir baisum ba lsu atsliepe.

— Duok greicziau! o ne, tai Tamistā uzsmagiu ir pats pinigūs paimsiu. Dabar macziau, kokiam padėjime esu, ir užsmaniau kokiū nors budu, kad ir už visā savo turty atpirkti sau gyvastj.

— Imk — tariu — visus mano pinigūs; imk juos... asz nesakysiu niekam nieko, tik dovanok man gyvastj.

Teip tarēs, asz iszēmiau visus mano pinigūs ir atkiszau tam l aisiau žmogui, bet jis jū neēmē. Atsisēdo ant savo vietos, o atsidusēs tarē:

— Nenoriu nē Tamistos pinigū nē gyvasties, nors galēcziau dabar paverzti ir vienā ir kitā. O žinai, Tamista, kodėl? Szirdije mano iszrēztas geresnis mokslas, nēgu Tamista man garsini. Mano szirdije iszrēztas Dievo mokslas, kuris manē mokina, kad žmogūs turi nemirsztancziā dusziā: juog kada kunas numirs, duszia stos ant Dievo sudo ir turēs isz visko skaitliū iszduoti. Jeigu gi asz pasielgēcziau, teip kaip asz nudaviau, laukia už tai manē Vieszpaties Dievo bausmē! O žinai, Tamista, kas man tā mokslā iszrēžē? Tokis „juodas varnas“, kokj Tamista pamatēs, teip baisiai pykai ir dēle jū vadinai. Suprask Tamista, kad jeigu nebutū tū „juodu varnū“, tada tokios dēles, kaip Tamista, netektu ne tik pinigū, bet ir gyvasties.

Dabar asz atgijau, bet sykiu supratu, kaip neapsakomai klaidingā turējau ant kunigū pažiurā.

Tokj atsitikimā paduoda prancuziskas laikrasztis „Progress National“.

Vertētu nusijūsti pas tā žmogū visus tuos, kurie sako, kad Dievo nēr, o jis juos pamokintu.

„SZVENTOSIOS“ ROSIJOS MISIONERIAI.

(PAGAL LANSKAJĄ).

(Tąsa).

X.

Lupinskiui paško loaimė — jis ėjo kas-kart augštyti. Neilgai trukus po rinkimų Vilkyneje, kad į vietą aprinkamųjų bajorų maršalkų buvo paliepta paskirti iš tikrųjų bajorų. Lupinskis paliko maršalką ir komisorių susirinkimo perdetinių. Tie du vienu kartu išaugštinimo, kaip sanprotavo Lupinskis, labai jį išaugštinio. Seniaus budavo dirbdavo be trukio — dabar sugaišdavo net po keletą dienų — važinėjo, kaip garsino paskalas, į rėdybos miestą ir lošė kortoms su pačiu Stepono Petrovičią. Petrovičiaus buvo garsus puikiorius. Buvo nemažai ir tokių, kurie jį dar kitaip vadino, bet jisai gerai žinojo visus papročius ir palinkimus jo mylistos Mikolo Dmitrovičiaus, todėlgi lošti su juo kortom buvo beveik vis tiek-pat, kaip apturėti pagyrimą, o dar gudresnę gudrybę jam šiek-tiek prakišti. Po tokio lošimo pakeltas į maršalkus. Lupinskis iš karto pradėjo visai kitiškai gyventi: į vietą virėjo pasamdė viriką, langus apredė naujais įrėdiniais, napirko pačiai partapijoną, o vaikams pasamdė mokytoją. Ketino pagaliaus įsitaisyti ir biliardą, nes sanprotavo, kad pasimankštyti prie biliardo buk tai labai sveika, bet žadai žadais išėjo. Buvo tada laimingiausia Lupinskio amžiaus valanda. Ant galo pasiliko vyresniuojū ant visos apskrīčio (pavieto) apigardės ir įgavo maršalkos vardą — neužginta jam buvo pasirėdyti ir į maršalkos švarkus. Žmogui, kurio niekas nežinojo kas jis yra ir koki jo buvo sentėviai, tai labai patiko. Todel-gi su atyda rupinos apie savo namus, vietą ir namiškius — gerai suprato, kad tame krašte nebėra didesnio pono. Kad apsirėdęs savo švarkais lankydavos, pažinstami turėjo džiaugtis jam ismslyti, kad labai laimingi sulaukė tokio svečio — kad galvą skaustant užsisiאותęs ilgais kasdieniniais švarkais, apsirėšęs žmonos nuometu, raidė iš sienos kertės į kitą, — visi pagaliaus ir tie, kurie jo teip pasirėdžiusio nematydavo, trėjo liusti ir gailėtis. Šventomis dienomis pasirėdydavo šventadieniais švarkais, prisikabindavo prie šono kardą, dabindavo krutinę kryžiais ir kryželiais, ir kaip geras ponas liepdavo privažiuoti prie durių, idant su didesne iškilme nuvažiuotu į cerkvią, kuri riksojo už keleto žingsnių. Pati pasirėdydavo gražiausiais parėdais, kad net kiti stebėjosi ir užvydėjo. Pagal jos nuomonės, negražūs buvo del jos parėdai, o ypač šlebė, kurios užpakalis žeme per visą mastą vilkosi, ir menka ta del jos šventė, kurioje ji pesčia į cerkvią nuėjo — ką niekus kalbu — be jos trukio šventei iškilmės. Ilga vuodega ir daugybė įvairių blizgučių buvo paredai ponios teippat, kaip pono kardas ir kryžiais nusagstyta krutinė. Visokia iškilmė ir pasivaidenimas tokių turėjo sutartį su Lupinskio širdies norais ir teip jis tada buvo laimingas, kad pagaliaus tada nebutu galejas išmesti keletą skatikų pavargeliui, norints gerai numanė, kad tai užgina daryti gudrus mokslas apie politikišką ekanomiją. Buvo laimingas; ir kur-gi tatau toli tos valandos, kada plikas, kaip tilvikas, be skatiko įsilindęs į žydų vežimą, kurį traukė pavasaringos šlubos šluikos važevo mislydamas apie laimingą ateitį. Dabar turi puikų vežimėlį, partapijoną Šnederio darbo — kasžinkur jau guli padėta keletas šimtelių..... o paskui matos miškas, laukai, pievos — turtų pilna, ir visi tai telpa prašmutnybės žodyje: aprupinimas, apieka. Aprupinimas, tai radinių vietos, tai aukso kalnai, iš kur be baimės ir darbo galima semti. Visi aprupinimo reikalai pono maršalkos rankose

— aprupintojais paskirti kasžin koki poneliai, kurie nieka neatsako. O žemės plotai — baisybė koks didumas; valdytojas — Dievas žino, kas ir kur. Miškai didžiausi turtai, kuriuos kasžin kur sauleleidyje užlaiko, kaip akis pas mus nyksta be pasigailejimo. O koki tai miškai! Briedžiai, meškos jose gyvena, tai nebile koks beržynas! Ir apie tokius miškus rupinas! Ko čia negalima padaryti? Skaitytojai ar matote tikrą gudrybę? Rašos rašas — paskui aprupintojai klausinėja, bet tikt patys savęs ir ant galų-galo ant savo raštų prispaudžia padrutinimo ženklą, kad miško plotą apie 70 viorstų vėjas išvertė! Ką daryti, juk audros nenutildysi? Sumišo oras, išvertė medžius iš šaknų ir bausis vėjas, tarsi koks juokdarys juoką padaręs išnyko! Miško jau nebėr, aprašimas to teip bausias atsitikimo patvirtintas ypatingais ženklais, įtrauktas į aprupinimo knygas..... Kas išto išpuola, patys įspekite! Šulėlius dirbo dar gudriaus: Žydas gaudavo raštą vežti iš ten šulėlius, kur niekas daugiau neauga, kaip tik egliai, bet užtatai, kad tai pono maršalko žemė pirka maž kokį 100 rublių, ten be baimės turi augti netikatai ažuolai neatbutiniai reikalingi, bet ir visoki reikalingi medžiai. Žinoma, kad teip gudravoti galima tikt tų, kur šalimis geri miškai, kur tankiai eina matomos audros! Galima pridėti, kad Lupinskis iš karto nepasidavė pagundai, bet neilgai — paskui ir jis pradėjo kitus sekioti, bet rupinosi, kad nors matomai žmones vadintų geru žmogum.

XI.

Miestas, kur gyveno Lupinskis, buvo menkas ir mažai kam žinomas. Rodės, kad čia nuo senų senovės mažai tekruata žmonės, bet teip tikt rodės, tiesą pasakius, laikui slenkant viskas mainės. Ir čia kaip ir kitur — vieni pranykdavo, kiti ateidavo. Vienas tikt daiktas — amžius buvo tas pats — tai balos, kur skėndo tas Dievo ir valdžios kraštas. Kadaisia tas miestelis perleido daug helaimių, kada kilo su kryžikiškais karė ir kada pakliuvo į totorių rankas. Degino jį, naikino ir du kartu visai sugriovė, bet pilnai jis vėl sukildavo.

Tame laike, kada gyveno Lupinskis, buvo čia keletas cerkvių, bažnyčia, žydų maldnamis, keletas karčiamų, krautuvų, iškalų ir nemažai šokių-tokių trobelių. Už vis daugiaus buvo čia žydų: pavasarį ir rudenį budavo labai šlape, vasarą sudulkėję ir susmirdę cibuliais ir česnakais. Visos triobos buvo lomoje iš šalių, tarsi milžiniai stovėjo augšti kalnai. Ištolo matės tikt cerkvės varpinycia ir pajudovė bažnyčios kryžiai. Žali kalnai, apaugę lazdynais, jievoms ir alksniais vienos vietos buvo toliaus nuo miesto, kitos arčiaus, kur-nekur buvo teip status, kad rodės, juog tuojaus užgrius ir užvers miestelį moliu ir smiltimis. Gražie jie žaliavo nuo pavasario lig rudens ir zdabino miestelio apigardes. Gražus miestas, kur gyveno šviesesni žmones, buvo labai toli — su žmonėmis susiekti buvo labai vargu, užtatai kad pelkės ir miškai buvo be kelių. Geležinkelis tempės kosžinkur už 200 viorstų ir norint ėjo paskalas, kad padirbs netoli naujų, vienok nekiek negalima buvo vilctis, kad per mažą ir mažai kam žinomą miestelį eis kada nors gelžkelis. Kartais, tarsi iš netyčių, pasirodydavo pažestais garlaisvis ir vėl umai pranykdavo ir rodės, kad jau, kad jau greit — greit, o gal ir visai nebegryz. Vienok ta šalis labai laukė atbudimo ir vienas pagaliaus garlavio sušvilpimas pajudindavo visų širdis, vis tai buvo tarsi garsas iš kito shieto! O tuo tarpu plati ir gili upė vangiai nešdama savo vandeniis duoda gerą kelią per tas aitrias vietas. Pas vikrius žmones tokia upė atnešu tukstančių-tukstačius, o pas mus metas į metą eina mažyn — užsienka ir teip maino vagą, kad pagaliaus ir gudriausias keleivis šiandien neberas pernykščio kelio, o nelaimingas garlaisvis kas valanda

dilina savo šonus.

Kalnas ir upė, grazybė ir turtai krašto yra bereikalo. Prie miesto upės vanduo nekam vertas, užtatai kad žydai pila visokias bjaurybes; o kalnai? kas džiaugsis jų grožybėms? pripratimas teip galingas, kad nė į grožybę nė į purvyną niekas nebežiuri! Iš atžvilgio į kultūrą buvo tai vieta, kuri už visas mažiau troško bile kokio pagerinimo ir gerumo. Galima buvo čia gauti druskos ir mėsos, vyno namu darbo ir visokių smulkesnių daiktų. Pardavinėjo žydai. Krikiščionys viską turėjo pirkti nuo žydu, o žydai kraudavo turtus. Keletas žmonių pamegino, bet sutarę žydai visokias kliūtis jiems darė ir žmonelės negalėjo lalkytis. Sunku buvo ir reikėjo iš to džiaugtis, kaip buvo. Miestas buvo nugrįstas, be šviesų ir pagaliaus be takų, o vienok atsilankymai čia labai įsikerėjo. Užvis daugiau buvo čia žydu, bet su žydaus nebuvo jokios sueigos. Geri žmonės vadinosi ir buvo tikt tie, kurie turėjo užėmę vietas, kryželį už vikrumą ir mažą zvaigždėlę a. t. kepurės. Tarp tų ir buvo sueigos. Jeigu kas gaudavo prisikabinę tokią zvaigždėlę ant kaktos, tas galėjo prie kitų prilygti, o jo žmona, jei budavo tikrai žmona, galėdavo drauge lankytis. Mieste buvo keletas namų, kur tankiaus susirinkdavo ponybė. Pirmą vietą be abejonės buvo Lupinskio namai. Lupinskiai turėjo virėjų, kartais važiuodavo į gubernijos miestą ir smagindavo pažinę veikas. Žinoma čia buvo labai ramu, patys ponai ir tarnai greitai nuvargdavo, svečiai nors budavo nuliudę, kaip žemę pardavę, vienok nudavę, kad labai linksmyš. Lupinskiai šelpė pagaliaus maž daug ir pavargėlius ir tada mislydavo, kad jie nemazi ponai. Tiesa neturėjo laikraščių nė knygų, viską turėjo ankštai — po raktu, atskaitydavo iš algos tarnams už kiekvieną sudaužymą indų ir pameitimą bile kokio draiskalo, bet svečius priimdavo kaip reikiant, valgidino juos ir girdė — ir kada tikt reikėjo, kaip žmonės sako, pasizadyti nesigailėjo skatiko: „Namiškiai, kaip antai galima buvo prisistebėti iš pasielgimų, rodės, kad gyvena tarp savę labai gražiai. Vyras visada vaikščiodavo susikabinęs už rankų su žmona; vaikai kėtina pasilikti dideliais ponais. Pažinstami gyre juos prie tėvų — kaip antai visur dedas — ir už akių ką nevisada ir nevisur galimė prisistebėti veidmainystės laikuose.

Teip, jie buvo laimingi, turėjo visko, bet jei kas atnešdavo ką nors, visada buvo pasiruošę priimti. Lupinskis kalbėjo savo žmonai, kad ji pirmoji visam miestė. Žmona iš to putėsi ir labai rupinosi, kad nepasiliktų mazesnė.

Netoli nuo Lupinskių gyveno sprauinkas Kirillo Siemionovyčia. Kirillo turėjo vaikų, daug rūpesčių ir vieną dukterį Elzbieta, kuri rupinosi apie tėvą, motiną, namus ir stotkus. Abėji tie namai gyveno didžiausiame sutikime, bet užtatai, kad Lupinskis galėdavo buti ir pas jo mylistą Mykolą Dmitrovičia, iš augšto žiurėdavo į Kirillo. Kaimynystėje gyveno ponai Burz — vokiečiai. Buvo jie labai geri žmonės — niekam blogai nenorėjo padaryti, mylejo viens kitą, kaip zadėjo jungtūvių dienėje ir gyveno laimingai. Vyras tarnavo be baimės, ėmė kas ką davė; žmona siuvo sau parėdus, blaiviai gyveno ir tankiai dejavo, kad skauda kaulus, bet jei kiti skųsdavos suspausti ligos, netikėdavo kad juos vargina sopoliai. Norints ponas ir ponai Burz seniai perleisdę metus iš ugio, kurie skyrė ponystę nuo senatvės pradžios, vienok buvo dar nemažai tvirti ir kad tikt kas paprašydavo, rodžiai cidavo pašokti. Ypatinai prašmutnųs budavo, kad greitai šokdavo, nes tada vienas ir kitas juokdavosi ir savo linksmu pabudindavo jaunuomenę, kuri jau seniai aptingo. Sudžia Ivan Tikonovičia po pietų mėgdavo tokius žmones, kurie daug plepa. Jis visada maloniai šipsojosi. Suprato labai gražiai, kad tarp pabalnotos kiaulės ir arklio didelis skyrius.

Pats nieko niekada neimdavo — imdavo kartais, bet mažą daiktą, teip antai papenėtą kalakutą, žąsį ir t. t. Ką sakau — jis sanprotaudavo, kad kartais ėmimas neatbutinai yra reikalingas ir teisingas, nes nedaro niekam jokios pragaišties, o imantiems yra labai naudingas. Tikonovičia, kaipi sudžia, buvo labai geras žmogus ir teip studydavo, kaip įstatymai liepė. Per sueigas galima buvo matyti dar keletą kitų nemažai šviesių ir vikrių žmonių, bet su jais į pažintį toliaus tavę skaitytojau suvesiu.

Ponia maršalkienė ruošė ant aplankių. Žinojo apie tai daugumas žmonių — visas miestas. Buvo labai šilta. Poniai besitaisantys privažėvo vežimas. Ant pirmgalio pilkais švarkais apsilvilkę sėdėjo šep jau žmogus ir smelkė pypkę. Laukti reikėjo ilgai, nes ponai labai ilgai redės — beveik lig pietų. Tarnaitė nešė parėdus, vaikų mokytoja darė adateles, sakstė, taisė ir juokė stovėdama už ponios. Vaikai, kad kartais neužmintu ant velkančiosios vuodegos, buvo kasžin kur uždaryti: Lupinkas, pameťęs darbą, laukė kada išeis pasiređzius žmona. Kad jau viskas buvo kaip reikiant prijuosta ir prisęta, ponai šnabždedama pasijudino.

— Ar jau širdel apsirėdiaz? — paklausė Lupinkas savo pačios.

— Aš jau seniai apsirėdiaz, tikt bijau, ar nebus anksti.

— Pas Orlovus busi?

— Nežinau..... ištiesių..... Tatyana Mikolajevna pas mus neatsilankė..... o pas Komarus jau buvo.

— Užsukk ant valandos..... negražu..... išgirs, kad visur buvai..... Nu, širdel, važiuok! Tik per lomas pamažu, kad kas nesulužtu — kalbėjo išeidamas su žmona.

Neužilgo ponai, kurios parėdai šnabždėjo, ilipo į vežimą. Nubudęs žmogus sutrakė vadžias, arkliai pašoko iš vietos ir didė ponia važevo iš kiemo vyru reikiant: „Žiurėk, šnaudaliau, žiurėk, užkliusi pro vartus“ ir nuvežė kaip vėjas taškydamas purvais žydziukus, kurių nemažai susirinko palydėti. Apsilankė pas keletą ir kaipi žmona, kuri susieina su augštesniais žmonėmis, daug pasakojo pridėdama: „maio vyras gavo raštų iš Petrapilės“.

Buvo pas Burzovs, pas dvasiškiuos perdetinį, pas sudžią, ir ant galų-galo užvaževo pas Orlovus. Su jais nelabai sutiko. Orlovai nelabai seniai apsigyveno tame krašte ir nė kiek nėsitaikė prie sanprotavimų kitų. Žodžiu sakant — gyveno kitiškiek kaip kiti. Nevažinėdavo niekur ir pas juos mažai kas teatvažiuodavo..... Ponia maršalkienė padėjo vyru su jais su sipažinti, gyre kiek bemokėdamas, bet augštenėji valdžia nieko nedarė. Buvo tas labai prašmutniai ir juokingai, ir rodės, kad tarsi vienas norėjo kitą patraukti, o antras traukė kaip įmanydamas tolyn. Ponia maršalkienė padėjo vyru nors nemaž pyko, kad ir negalėjo užmiršti, kodėl Orloviene pas ją atvaževo su sionū — be vuodegos. Pas Orlovus ponai išgirdo naujieną, kuri ją suturėjo pas kitus lankytis: Išgirdo, kad viename valščiuje, t. y. Vilkyneje, kur buvo komisorius Piotr Ivanovičius, jau yra Gvaizdikas. Pastebėtinai atsitikimas! Priežasčių nepasakojo, o gal pasakoti nenorėjo. Ponia atsi-kėlė, išblyškęs jos veidas, vietoms paraudonavęs, akys begiojo į visas šalis.

— Ištiesių? ar ištiesių? — klausė nusigandus segdama ant rankų pirštines.

— Tikiuosi — prabilo Orlovas — kad tai niekai žmonių paskalba..... Greičiau tiesa. Gvaizdikas teip bjaurus žmogus, kad pagaliaus reikia stebėtis, kaip teip ilgai žmones kentėjo.

— Bjaurus! — pritarė ponai, tarsi norėdama nuskriausta užtarti.....

— Petras turėjo jį už gerą žmogų — atsiliepi Orloviene — rodos..... Tiesa bjaurus ir plėšikas.

(Toliaus bus.)

Ar užstos kada tarp mūsų ramybės ir sutikimas?

Kiekvienas, su atyda tēmijantis ant mūsų draugisžko gyvenimo, aiškiai mato, kad į vietą vienybės ir sutikimo kasdien auga ir platinasi tarp mūsų didesni vaidai, persekiojimai vieni kitų ir visokios pjūvynės. Nieko negelbsti užtikrinimai laikraszczių — „kad jau lietuviai siek tiek apsiszvietė ir daugumas dalykų apsimalszino.“ Nes faktas pasilieka faktų; ir niekas negali to užginti, kas vieszai apsiereiszkia mūsų gyvenime.

Taigi, ne vienam verziiasi isz lupų klausymas: „kasžin, kas isz tų lietuvių bus toliaus? ar jie isznyks, be grauždami viens kitą, ar kada nors susitaikys ir susidrutys kaip viena tauta ir tikri mūsų vienos motinos — tėvynės?“

Žingeidumas ateitis yra prigimtas kiekvienam žmogui, delto ir mes daugiau rupinamės apie tai, kas bus toliaus, kas isz to pasidarys, kaip viskas apsi-vers ir kokia bus pabaiga, — ne kaip apie supratimą iszlygų mūsų dabartinio padėjimo ir surėdymą pagal jas darbų savo. O atsakymų ant tų klausymų niekadovs nestokuoja: nes ateitis, tai yra atviras platus laukas, ką sakau — yra tai oras, kuriame galima lekioti be jokios baimės, idant kas sugautų. Viens sako užtatai, kad teip bus, kitas — kad kitaip, treczias vel kitaip. — ir visi tvirtina, kad turi teisybę. O kuom juos gali pertikrinti, kad tau visados atsakys: „Netiki, tai palauk, o pamatysi, kad mano žodžiai iszsišpildis“.

Neužganadinti szčiadieniniu padėjimu savo, gyvename daugiau vilczia geresnės ateitės. Delto teip noringai klausome visokių pranaszų, kurie mums prizada laimę, pagal savo nuomones; kada tuo tarpu vienok kiti be jokio abejojimo pranaszauja mums visiszką prapultį. Kaip to pruso vaikai, isz kurių vienas sako: kad rytoj bus lietaus, o kitas — kad bus giedri diena; vis-gi vienas isz jų atminė. Teip ir nor viens isz prieszingu pranaszavimų iszsišpildys. Ateitis vienok žinoma yra tiktai vienam Dievui ir tiem, kuriem ją Jis apreiszkia; o sziaip paprastų žmonių posmavimai, tai tiktai tuszczios pasakos. — Ant svieto vienok paprastai yra toks surėdymas Sutvertojo, kad netiktai fiziszkam poredke, bet ir moraliszkam tie patys apsiereiszkimai visados atsikartoja, veikiant tom pacziom pajiegom ir priezas-timi normaliszkam savo bėgyje.

Teip kožnas ant tikro gali pasakyti, kad po naktziai vėl užtekės saulelė, kad po žiemai ateis vasara — iszsprogs ir prazydės medžiai, užaugs javai ir iszduos vaisių. Žinome, kad isz gilės pasirodys diegas, o isz to po ilgam laikui užaugš didelis ir drutas ažuolas. Žinome teipgi, kad ant sausos žemės tas diegas iszdzys, kad medis gulintis vandenyje supus, kad namas, kurio sienos jau sutrukia ir isziria, sugrius, kad palocius, pastatytas ant ledo, laikysis pakol ledas nesutirps. Galima teip-gi ant tikro spėti, kad žmogus, maitinamas sveikais ir sudrutinancziais valgiais, girdomas czistu vandeniū, pienu arba kitokiais sveikais gerymais, tankiai maudomas ir užlaikomas szvariai — bus sveikas ir drutas. O isz kitos pusės žinomos yra pasekmės naudojimo nesveikų valgių, nuodyjanczių gerymų, pervirszinio rukymo tabako, paleistuvystės, didelių rupesczių ir t. t., kuriomis yra sunkios ligos ir sutrumpinimas gyvasties.

Teip lygiai ir moraliszkam poredke — isz dorai auginamų vaikelių, tikimės ateitėje dievobaimingų ir draugijai naudingų vyrų, gerai ir ant doros pamato surėdytai szeimynai, draugystei, valstijai, cielom tautom ir visai žmonijai pranaszaujame tvirtą buvį ir garbingą ateitį. O iszdykusius vaikus, paklydusius jaunikaiczius, pairusius draugystes, iszklydusias isz doros kelio tautas. — ne kas kitas ateitėje laukia, kaip tiktai nelaimės ir visokia prapultis. Tą mums parodo istorija visų amžių. —

Norint užtaigi pranaszauti apie ateitį ar tai pavienios ypatos, ar kokios draugijos, visados reikia turėti priesz akis tą istoriszką principą. „Kad tada pamatysite bjaurumą isznaikinimo, kuris yra apsakytas nuo Danieliaus, stovintį ant vietos szventos: kas skaito, tegul iszmano“, pasakė Kristusas Vieszpats (Mat. 24. 15). Kada pamatysime Dievą iszvytą isz szirdies žmogaus (kuri yra bažnyczia Dvasios Szv.), kada pamatysime bedievį užimantį vietą tikro garsintojo mokslo Iszganytojaus svieto ir griaunantį pamatus doriszko mūsų gyvenimo — szventą tikėjimą ir tikrą meilę, — tada žinokime, kad galas ir pragaisztis netoli.

Ženklaai toki yra tai knygos, kurias kuris skaito, tegul iszmano ir apie nelaimingą ateitį tegul neturi mažiausios abejonės! Tat-gi jei kas nori žinoti apie savo ateitį, tegul dirsteli į savo szirdį, į savo sąžinę, ir prisizhuri, ar kartais jame

neapsiireiszkia virsz minėti ženklaai? ar jo duszoje — toje szventoje vietoje, neapsiervieszpatavo bjaurumas isznaikinimo — puikybė, neapkanta, pavydėjimas, godulystė, girtybė ir kitoki nusidėjimai, prieszingi tikrai krikszczioniszkaai meiliai? Jeigu teip, tada jau tas žmogus stovi ant paties kranto prapultys. Nieko nēgelbės jo perkreiptos nuomonės, teisinimai savęs priesz svietą gerais mieriais savo ir smaugimas savo sąžinės, kuri neperstos szaukti dideliu balsu, draskyti jo szirdį, neduos jam ramybės lig paskutiniai valandai jo gyvenimo. Jeigu jam ir pasisekė per kokį laiką prigaudinėt savę ir kitus, tai tada atidarys savo akis ir, iszvydęs gryną teisybę, didžiausioj desperacijoj grieždantimis skirdamasis su sziuom svietu. Man rodos nē vienam isz mūsų pasitaikė mattyti mirsztantį tokį prieszą valios Dievo! . . .

Dabar gryžtant prie augszcziau užduoto klausymo, kas stosis su mūsų lietuviais, kokia ateitė juos laukia, — pastatykim sau priesz akis tą patį principą, pajieszkokim ženkli, isz kurių ją galėtume atminti. Nereikia buti pessimistu, kad nematyti to didelio juodo debesio, kuris slenka isz valios, bet be perstolio ant mūsų, grąsindamas dideliu pavojum. Jeigu pripažinstam, kad vienybė, meilė ir sutikimas yra pamatu laimės mūsų dabartinio ir ateinanczio gyvenimo, tai sziuropuliai mus per—ima, pamaczius, kad jų tarp mūsų beveik visai nesiranda. Nereikia to davedzioti: nes tą ir aklas gal apcziuopti. Negana to, kad karcziamose, ant balių ar piknykų daugumas akis apsiopylia, be mažiausios gėdos pliauszkia tokius žodžius, kurių ir girinis indijonas nedrystu isztarti; visai pravadzduojasi, keikia, dergia viens kitą, peszasi, peliaais pjaustosi, o ir ne-karta gyvastį viens kitam atima, — bet ir privatiszkam savo gyvenime arsziau už žveris apsieina. Juk lietuvių — burdingierių svetimoterystės su savo gspadinėmis ir atplėszimas svetimų skrynėlių, vagystės, kur tik pasitaiko, nē-mokėjimas sztorninkams, — jau suvisai į madą įėjo. Kaip pirmiaus žydelis sakydavo: „Nu, na to moskal, žėbykradz“, teip dabar gali pasakyti: „ant to lietuvis, kad vogtu, paleistuvautu ir gertu, o už nieka nemoketu. O kas suduose tiek turi provų, kaip lietuviui? pasakykite patys. Laikraszcziai prane-sza kaipo didžiausią stebuklą, jeigu kur kokios kriksztynos, veselija ar ballius

apsiejo be pesztynių ir provų po tam. O jeigu kur apsigarsina, kad lietuvių yra tokioj ir tokioj apigardoj, duokim sau, 2 szejmynos ir pavienių 7 ir gražiai pasielgia, tai tik toliai, koliai neiszeina kitas numeris laikraszcio. O draugystese teip tautiskose, kaip ir bažnytines kas darosi? Konstitucijos rodo ko geriausius mierius, o apsiejimai sąnarių yra visai kitoki. Lupom savo garbina Dieva, kelia lietuvytę, o szirdys jų toli nuo to. Ar ir tenai nėra pavydejių, neapkanų, suktybių ir visokių nedorybių, kurios tankiai iszsirodo del visuomeniszko papiktinimo? Ir ta musų didžiausia organizacija, kuriąją gėrėjomes visi ir daug nuo jos tikejomes, — tas Susivienijimas Lietuvių Amerikoje, sziađien skandalszkai persiskyros ir po sudu pasidavus. . . . Tai tau; ir czionai advokatai turės laimikį isz lietuvių. Ant galo kur girdėt teip baisūs vaidai ir nesutikimai, kaip musų parapijose? Nekurie laikraszciai nieko daugiau neveikia, kaip tiktai nuolatos raszo ir raszo apie lietuviszkas pjuvynes Chicagos, Philadelphios, Bostono ir kitų miestų lietuviszkose parapijose. Jau tas stojosi kasdienine duona, su kure peni jie savo skaitytojus. O jiem vėl tas labai patinka, a h, nem-nem: nes tenai daugiau kasnių isz kunigų szlovės iszplėszty. — Tai gi, kad ir kaszin kaip norėtu kas užginti, tai nieko nepadarys: nes tie tarp mūsų vaidai, nesutikimai, ta kova be galo tęsiasi be paliovos, kaip Afrikoje angliu su boerais. O užima ji didelį plotą: nes nuo karcziamos lig bažnycziai. In ją beveik visi be skyriaus įsimaiszė.

Užtai-gi, kada matome teip nemalonų visuose krasztuose apsiereiskimą, tokią stoką tikros meilės krikscioniszkos, tokį bjaurumą isznaikinimo musų szventose vietose (szirdise ir bažnycziose) — tai nieko gero ateiteje savo negalime tikėtis, jeigu dalykai tuo paczium keliu eis toliau. Tokiu budu prapulties neiszsisaugosime. Bet ar tai galimas dalykas ta ramybę ir sutikimą sugrąžyti? Ar da yra koksai vedantis prie to kelias? ar da yra pagelba? Teip; ir pirmiaus ne visi paklydeliai prazuvo, ne visos tautos isztvirkia dingio. Vienos isz ligos iszsitaise, kitos beveik visai apmirę prisikėlė. Tas pats gal ir su mumis atsitikti, jeigu tikt naudosisime tuos paczius vaistus, jeigu tikt praszalinsime priezastis to musų nupuolimo, O ko-

kios tai yra priezastis tos musų nelaimės? Girdziu du atsakimu: Vienas sako: „Kad ne tas prakeiktas Szliupas su savo prakalboms butų priveisias bedievių, tai viskas butų luve gerai“. O kitas sako: „Tie ilgaskverniai — kunigai su savo bažnyczios yra priezasczia viso pikto, — jie stabdo apszvietą žmonių, jie juos apipleszia ir į partijas iszskirsto“. . . . Katras isz jų sako teisybę? Hm, nežinau, gal abudu isz jų turi po biskį teisybę. Pažiurėsim ir apie tai kitu kartu pakalbėsim.

Kun. Dr. Juodysius.

Kas sviete girdet.

Pinigai galvažudziai. Balsus atsitiktikas. Auksas priezasczia Anglų nelaimės. Tikras geradėjas. Lai gyvuoj Helleris.

„Peilis tankiai buna priezasczia nelaimės“ kalbejo senovės graikai, bet mes tą priezodį permainėme ant kito — mes sakome: „pinigai galvažudziai“. Ir už tiesą, teisingai tą priezodį permainėme. Delei tų galvažudzių tankiai atsitinka baisios nelaimės. Papasakosiu jums isz tukstanczio vieną.

In miestelį Halicz, Vengrijoj, atkeliovo koks nežinomas žmogus ir apsinakvojo namuose tulos moteriszkes, kurios vyras buvo Amerikoje. Moteriszke priėmė pakelevingą ir kaip galėdama jį vaiszino, tasgi, priesz ėjimą gulti, papraszė moteriszkes, idant padėtu kur jo pakelevingą krepszelį. Moteriszke tą padarė, bet kada pakelevingas užmigo, apėmė ją tokis žingeidumas kas tame krepszelije yra, kad negalėjo savę pergalėti ir krepszelį atdarė. Pasirodė, juog tenai buvo didelė suma pinigų. Tada moteriszke, nedaug mislijus, nugariebė kirvį ir pakelevingą užmuszė, norėdama tokiu budu prisisavinti pinigų. Užmuszus, norėjo lavona paslėpti ir pradėjo jį taisyti. Tada pamatė, juog užmusztuoju yra jos vyras, kuris sugryzo isz Amerikos užsiauginęs barzdą ir tokiu budu pati jo nepažino.

Tai tau ir pinigai.

Auksas, arba teipgi pinigai, igundė Agnliją, idant užpultu ant Boerų. Na ir užpuolė, bet dabar nežino kaip tą savo užpuolimą užbaigti. Boerai nors neskaitlingi bet narsus ir anglius nuolatai pliekia. Pats Lord Kitchener raszo, juog tvirtinė ir pats miestas Jamestown po keturių adynų karzstos kovos, pasidavė Boerams. Boerai paėmė amuni-

ciją, gerus karabinius ir kanuoles, o teipgi užmuszė keliolika anglų. Givus anglius paleido eiti pas savuosius.

O vienok daugelis pinigų vadina didžiausiais visuomenės geradėjais.

Nežinau kaip kitiem tas iszrodo, bet asz po tokią sentenciją bijocziausi raszytis, norint su ramiausia sąžine, pripažinstu geradėjo vardą vokiecziu Heller, direktoriui nebilių ir neregijų prieglaudos Viedniuje. Szitas žmogus, tai yra tikras geradėjas. Paklausykite ką jis iszrado.

Budamas jis nebilių daziurėtoju labai gerai pažino jų nelaimę, todėl pasiryžo jiems tą nelaimę palengvinti: Pradėjo tad tyrinėti nebylistės priezastis ir teip kantriai per 30 metų dirbdamas 72 nebiliams ir nuo užgimimo kurtiems sugrąžino girdejią ir kalbą teip kad dabar nieku nesiskiria nuo kitų žmonių.

Kada jam jo bandavonės pasisekė, jis pradėjo kitas bandavones ant neregijų ir per kelis metus dirbdamas jau 2 suteikė matimą ir dabar tie du seniau nelaimingieji, skaito knygas kaip ir kiti, tik negali atsistebėti svieto grožybės, ir nuolatai klausinėja kaip koks daiktas vadinasi.

Toks žmogus tai yra tikras geradėjas.

Lai gyvuja Heller'is.

Lapiene.

Paryzius.

Iszeinantis Paryziuje lenkiszkas laikrasztis „Wolne Polskie Slowo“ quasi organas lietuviszkos Draugystės „Zelmuo“, paduoda žinią, kad Želmens Draugystė apgarsina konkursą ant paraszymo lietuviszkai-lenkiszkos ir lenkiszkalietuviszkos metodos, arba budo mokini-mosi tų dvių kalbų. Laikas, nē prekė, nē jokios kitokios žinios nepaduotos.

Daugiau kaip 30 metus iszmeđintas! Dr. RICHTERO wisam swietui žinomas

“ANKER” (Inkarinis)
PAIN EXPELLER.
yra geriausia gyduole nuo

Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgelos,
Strenu Skaudejimo ir tt.
ir wisokiu Rheumatiszku skaudejimu.

uz 25c. ir 50c. pas wisus aptiekorius arba pas

F. A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

Nigeriai savo Tėvyneje.

Mes czionai Amerikoje gyvenanti kasdien matome juodus žmones, kuriuos nigeriais vadiname, bet suvis kitokį turimą apie juos supratimą. Czionyszcziai nigeriai daugiausia yra atsidavę tarnavimui turtingiems balties ir yra žinomi kaip geri, isztikimi tarnai, bet jų tėvyneje jie kitaip iszrodo. Norint tikra nigeriu tėvyne yra Afrika, vienok

czionyszczių t. y. amerikoniszkų nigerių tėvyne galime uzvadinti Nort Georgia, jų yra 850,000. Tenai jie veda gyvenimą suvis atskyrų nuo to, kurį veda gyvenanti po didelius miestus. Tenai jie turi savo namus, kurie suvis skiriasi nuo paprastų namų. Daugiausia tokių namų turi isz viso vieną kambarį, į kurį szviesa ir oras įeina per vienatinę skylę sienoje, su mediniu uz dangalu. Viduryje kambario yra pritaisyta vieta kuri-

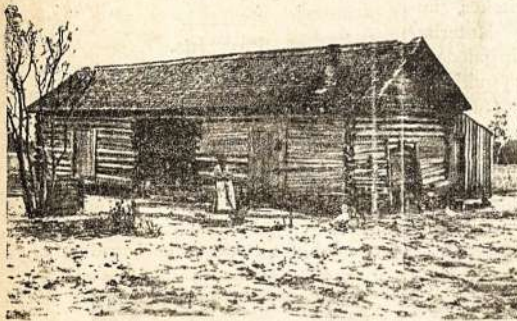
mui. Kambaryje stovi viena arba dvi lovos, stalas ir kelios medinės kedės. Sienos tankiausia yra iszlipdytos laikraszcziais.

Vienam tokiam kambaryje, turinčiam ne daugiau kaip 20 keturkampių pedų, valgo ir miega po vienuoliką ir daugiau ypatų, bet tankiai atsitinka, kad tokioje vietoje gyvena po 30 ypatų.

Ant doros kelio nigeriai ne atsižimi – stovi labai žemai. Ne mažiau kaip 35 ant tukstancio apsivedę pasimeta.

NIGERKA ARIA LAUKA.

NIGERIU NAMAS.

Didziausiu jų užsiėmimu yra žemdarbystė, teip juog suvirszum 88 ant szimto yra farmeriais. Likusieje dirba ant gelzkelių ir visokiose kitose vietose. Mazi vaikai žiemos laike eina į moksleinę, bet retas isz jų ją lanko kada pavasarį prasideda laukuose darbas.

Laukuose dirba visi, seni ir jauni, vyrai ir moters.

Nekurie isz nigerių pakilo gana augsztai, teip vienas isz jų, Lurio czionai paduodame photographia, buvo artimiausiu draigu pirmo Amerikos prezidento Washingtono,

PREZIDEN. WASHINGTONO DRAUGAS.

„Motinėle.“

Motinėles Dr. mieris yra iszkariauti Lietuvai ir lietuviams liuosybę žodžio, spaudos, neprigulmingumo, kurstyti lietuvių szirdise ugnį tėvyniszkos meilės, ginti ją nuo neprietelių žabangų ir noro prazūdumo, platinant tautiszka supratimą ir sėjant grudelius mokslo szvieos, bei gavinant tautiszka dvasią visokiomis agitacijomis. Todėl Motinėles Dr. pirmutinė užduote yra: gelbėti piniginiszka besimokinanziai lietuviszka jaunuomenei, suteikiant stipendijas arba paszelpą; pagelbėti užsitarnavusius lietuviszkus rasztinjkus, iszleidinėti kartas nuo karto tautiszkoje dvasioje lietuviszkas mokslishkas populiariasz knigeles, užlaikyti piniginiszka gerus agitatorius lietuviszkes reikalui, nukentėjusius ir isztremtuosius už lietuviszkas dalykus pagal iszgalia suglobti juos varguose ir kentėjimuose. Juog tai puikys, garbės verti ir lietuviszka tautai butinai reikalingi jos siekiai – man rodosi niekas neiszdris nė prieszinties, nė užginti. Teisybė, ant baltos popieros „Motinėles“ siekiai iszveizi kuopavartauniausias ir kuopra kilniausias bei neapsakomai daug žandanziais musų tautai, bet praktikoje kitaip darosi. Sziađien nors „Motinėle“ aktualiszka gyvuoja jau antras metas, vienok nedidį sšnarių skaitlių rokuoja savo eilėse. Tam buvo ir yra įvairios priezastys. musų svietiszki inteligentai papeikė ir paniekino ją, kaip kunigų uždėtą ir klierikaliszka ir tuo įvedė nemažą skaitlių geros valios žmonių į abejojimą prisiraszyme ir aukavime į jos yzdą bent po naszlės skatikelį; kiti vėl – mažai buvo ir yra garsinama ir agitujama po žmones apie ją, teip kad lietuviui dar jos nepažįsta, nežino nė siekių, nė jos svarbios užduotės, žodžiu sakant, „Motinėles“ Dr. sulygsziol lietuviams dar pasilieka „tera incognita,“ svetima. Delto, tauticziai geros valios, musų tautiszka ir krikszczioniszka pareija yra skleisti kuoplacziausias žines apie ją tarpe brolių-lietuvių, supažindinti juos su jos mieriais ir užduote. Tą padaryti juk nėra persunku. Duokime sav, susirenka musų broliai-lietuviui kur-nors ant báliaus, kriksztynų, vestuvių, ar szeip jau ant kokio lietuviszko pasilinksmini-mo ir pradeda sžnekucziotis terp savęs apie savo kasdieninius darbus, visokias kares, kunjgus ir savo gyvenimo įvairius nusidavimus, vienas isz jų pertrauktų vėdamąją sžnektą ir užvestų kalbą

apie tautiszkus dalykus, ypacz apie „Motinėle“ ir jos reikalus. Ir neabėjoju, juog pasekmės butų geros ir aukos gausios. Musų brolių-lietuvių ranka yra duosni ir mielaszirdinga. Ar nesudejome szmotą piningų Paryžiaus parodai, Kn. A. Burbos paminklui, kankintiniams, Dr. Kudirkos paminklui, Visztaliui ant tabako ir dabar dedame gana gausias aukas iszleidimui Vys. Motiejaus Valanziaus rasztų ir tt.! Tik reikia agitacijos paraginimo, o „Motinėle“ aukaujanzios lietuviu ramos ir-gi nebus užmirsztos. Szuiomi, broliai lietuviui, veltiszzaukui į jus, į jusų lietuviszke, mylinzczias szirdis, akavtįdamas ir ragindamas neszi tvszentam tautos aukurui gausias dovanas, kurios galėtų suszelpi musų besimokinanziai lietuviszka jaunuomene užrubežyje, pavarytą isz Maskolijos universitetų už lietuviszkas dalykus ir trokszczanzio įgyti apszcziai mokslo szvieos, idant paskui savo mokslo vaisiais tarnautų tėvynei-Lietuvai. „Motinėle“ dabar szelpia J. Petruļį, studentą Bern'o Universiteto, Szveicarijoje, kuris mokinasi ant žiurnalisto ir paskyrė stępendiją \$150 dol. p. A. D. studentui agronomijos užrubežyje, nota-bene kankintiniui už lietuviszke.

Todėl, broliai lietuviui, galite aizskiai matyti, juog „Vienybė ir „Lietuva“ tiesiok begėdiszka meluoja, garsindama, buk „Motieėlės“ siekiu esą szelpi Teologijos klausytojus prie Friebugo Universiteto, Szveicarijoje. O tai daro be abejo, kad užknti jos ugiui ir plaukianczioms aukoms. Nėra ką daugiau sakyti apie tų dviejų „seselių“ tokią darbą, kaip tik paabejoti jų tėvyniszka, lietuviszkos jaunuomenės meilę ir geidimą jai apszvietimo. Tacziaus nors „Motinėle“ turi vodingus prieszus ir neuzjauzcianczias žmogystes, vienok bęgant laikui mažu pamažėliu tarpsta ir auga kaip skaitliuje savo sšnarių, teip ir gaunamos aukose. Paskutiniame laike apdovanojo ją gausia dovana (\$100) Kun. S. Pautienius, rasi ir toliau tokių gausių aukautojų ir geradėjų susilauks. Prie „Motinėles“ draugystės dabar priguliszitie aktyviszki sšnariai: *Kunigai*: J. Žilinskas, A. Kaupas, M. Szedvydis, V. Matulaitis, J. Kuras, J. Kaulakis, B. Žindziųs, S. Czepaninis, J. Lietuvninkas, A. Milukas ir moka po \$12 ant metų. Isz svietiszkjų aktyviszka prigulejo P. M. Poltanaviczia. Aukautojais ir geradėjais jos sulygsziol buvo sekanzczios *ypatos ir draugystės*: Tėvynės Sar-

gas, 10 kuopa Sus. L. A., T. Astramskas, K. Baltrukonis, Szv. Kazimiero vaikų ir Szv. Marijos Panos mergeacijų Blaiyvstės Drs. Pittstone, Dovydo Karaliaus giesminjkų Dr. Pittston'e, Szv. Cecilijos Moterų Dr. Pittston'e, Scranton'o T. M. Dr. nuo prakalbų, London'o lietuviui, Szv. Baltramejaus Dr. nuo prakalbų Pittston'e, Szv. Petro ir Povilo liet. parap. Homstead'e, Elizabeto lietuviui nuo báliaus, Shafto Sus. L. A. kuopa, Wanamie lietuviui nuo prakalbų; ir sekanctieje *kunigai*: Paiduszak – slavokas, J. Dielinikaitis, P. Saurusaitis, V. Kudirka ir stambus aukautojas Kun. S. Pautienius. „Motinėles“ Dr. tvirtai pasitiki, juog ir toliau ras tarpe žmonių geros valios naujų sšnarių ir naujų aukautojų. Malonėtume, kad visi lietuviszki kunigėliai, stambesni lietuviszki vertelgos ir lietuviszkos draugystės, kaip moraliszka ypata, stotų eilėn „Motinėles“ aktyviszku sšnarių ir kad kiekvienas lietuviszks nors su naszlės piningėliu prisidėtų. „Apie 20 metų tam atgal czekai sutvėrė savo „Mocziutę“, kurios mieriu ir užduote buvo ir tebėra szelpi besimokinanziai jaunuomene, iszleisti tautiszkas laikraszczius ir mokslishkas knigas, įtaisyti mokslineis, universitetus tt. Už tai tie czekai jau sziađien turi apie 200 savo pradinių moksłainių, kurių užlaikymas jiems kasztuoja \$100, 000 ant metų, turi jau 2 gimnazijas, 2 realiszkas gimnazijas, 1 prekystės mokyklą ir net 1 universitetą, o kasztus įtaismui to visko sudėjo po centą biedni darbininkai – vargo pelės – sziađien stovi jau greta su apszvietomiais kulturiszka pasikėlusiomis tautomis. Kur vienybė, ten drutybė, sako priezodis. Mielie broliai, rupinkimės ir mės savo „Motinėle“ užauginti, lyg didį mēdį, po kurio drutomis szakomis ir stambiais lapais, galėtume atsivėdinti ir kvėpuoti liuosu oru!

Baigiu szį savo paraginimo straipsnelį prie aukų ant „Motinėles“ szirdias musų garsaus dainiaus Dr. Kudirkos, geidsdamas kad jie atsimuszų į lietuvių szirdis ir jausmus:

Ne tas yra didis, priesz ką milijonai
Prispausti retėžiais žemyn galvas lenkia,
O dvasioje keikia; didžiaus nė tironai,
Kurie reikia garbinti, nors jie visiems kenkia.
Tik tas yra didis, kurs gyvastį savo
Paskyrė teikimui tik artimams laimės,
Kuris didžius darbus žmonijai aukavo
Priesz ką svietas klaupia su deku nisz baimes.

Gera mergina, neseniai isz Lietuvos pribuvus yra gerai nusimananti apie virimą valgių, teipgi apie siuvimą ir siuvinėjimą, nori gauti vietą už gaspadinę prie kunigo, lietuviszko arba lenkiszko; jeigu yra kur nors reikalinga, tegul atsizaukia ant adreso:

Natalija Petrick,

107 N. 8-th Str.

Brooklyn, N. Y.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ŽVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —
94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed:

„ŽVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikraštis

„ŽVAIGZDE“

Isfaina kas CZETVERGAS, 94 Grand Street.

Kasuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažturėtojas

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokite:

„ŽVAIGŽDE“.

Station W. P. O. Box. 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 3160 WILLIAMSBURG.

Isz lietuviszku dirvu.

Homestead, Pa. (netoli Pittsburgo).

Præjuseme nedeldienije atsiliko czia paszventinimas lietuviszkos bažnycios. Parapija Homesteade susitverë 1899 metuose. Bažnycia pastatyta ant Fourth Ave. ir Ann Street. Žemës viso yra tik 60 pedų pločio ir 130 ilgio. Me tuose 1900 July mënėsije Homsteadiečiai gavo už kleboną kunigą Czepananį, kurs per paskutinius metus laiko daug labo padarë savo parapijai.

Naujai paszventinta bažnycia labai dailiai iszveizdi isz lauko ir vidurij. Yra murinë, su dviem boksztais. Ilgio turi 80, pločio 60 pedų. Labai smagi ir rami. Viduryj iszmaliavota. Langai sudëti margo stiklo. Suolai bažnycioj lengvi, bet gražus. Po bažnycia perdem iszdarytas „sklepas“, szviesus ir ruimingas. Czia Homsteadiečiai galës laikyti padoriuose reikaluose mitingus, o del vaikuczių bus mokslainë.

Ant paszventinimo, apart vietinio klebono, isz lietuviszkų kunigų buvo szie: kn. Sutkaitis, kn. Žilinskas ir kn. Milukas.

Apart vietinių liet. draugyszių szv. Juozap ir szv. Jono pribuvo draugys tës isz Pittsburgo: Vytauto kareiviai, Draugystë Saldziausios Szirdies Jezaus, Szv. Pauliaus, Sz. Juozapo, Sz. Andrie-

jaus, Lietuvos sunų isz Allegheny, Sz. Jono isz Mc Keys Rocks. Paroda iszveizdëjo labai puikiai.

Pittsburgas. Pittsburgo lietuviszka parapija teip pasididino, kad bažnytelë, pirкта 1893 metuose ant Carson ulycios, pasirodë per maža, ir lietuviai ją pardavë Balandzio mënėsije szjmet ungariszkiem Rusinams. Rusinai mat czia Amerikoj dalinasi į dvi dali: į Rusinus isz Galicijos ir Rusinai isz Ungarijos arba Vengry. Skiriasi jie vieni nuo kitų teip kaip musų Suvalkiečiai nuo Kauniszkių, o vienog nesutinka terp savës, ir niaujasi, teip dabar Pittsburge, viena jų dalis turi bažnycią vienoj pusej ulicijos, kita kitoj pusej. De-ku! Dievui, kad pas mus lietuvius da to nėra. Lietuviai visgi iszmintingesni už Slovënus. Ale tiek to su svetintau cziais.

Pardavë Pittsburgo lietuviai savo bažnycią ir namą del klebonijos už 20 tukstanczių dolierių, nupirkę buvo diktoką sklypą zemës su namais del kuni go terp 20 ir 21 ulicijos už 27 tukstan czius dolierių. Už keliu mënësiu ir tą vietą pardavë, už 35 tukstanczius dol., uždirbdami tokių budų gryno pelno 8 tukstanczius dolierių į 2 mënësiu.

Dabartës Pittsburgiečiai stato bažnycią ant 22-ros ir Sarah ulicijos. Žemë 164 pedas ilgio, 120 pločio ir namus del klebono pirko už 28,500 dolierių. Kontrakta murinës bažnycios turi sudereją už 44,080 dol. ir kartu stato iszkalą, kurios kontrakta ant pirmo tik floro suderejo už 10,750 dolierių. Fundamentai del bažnycios ir del iszkalos jau yra statomi ir į keletą mënësių viskas bus užbaigta. Tuom tarpu dievmaldystë laiko parduotos Rusinams bažnycios sklepe.

Ateitis jau neiszveidinėja. Užsibaige ir tas valnamaniszkas laikrasztis. Baltruks (Vasiliaszkas), kurs buvo vienu isz karsztesnių agitatorium, iszvažiavo į Lietuvą.

Coal Center, Pa. ir aplinkinėj randasi lietuviszkų szejiminių svirsz per 300 kaip pasakoją patys lietuviai, kurie riko toj aplinkinėj lietuvių skaitlių. Ten galëtį buti graži lietuviszka parapija. Lietuviams Coal Centro butų labai malonu ten parapiją sutverti, kad tik atsirastu kunigas. Nuo Pittsburgo iki Coal Center yra 42 mylios važiuojant į rytus. Lietuviai czia dirba prie minksztųjų anglių.

Plymouth, Pa. Apie Plymoutha, Edvardsvilę ir Luzernę nuo keletu nedëlių pasirodë rauplës. Pradëjo sirgti pirmiausiai airiai ir velszjai. Viso iki sziam laikui persirgo ta liga apie 25 ypatos. Isz lietuvių nesirgës niekas. Isz lenkų ir ungary sirogo apie du. Ta yra laimë, kad ne „foreineriai“ pradëjo sirgti, yankës butų sakë, kad mes juos užkrëtëmë. Amerikiečiai rauplių labai bijosi, kad tos nesudarkytų jų gražius veidus, todël miestų valdzios nutarë, kad uždrausti minëtuose miesteliuose visokius susirinkimus, o bažnyciose 9 ir 16 dieną szio mënësio uždraudë laikyti dievmaldystę, apie ką net prie katalikiszko vyskuposzaukësi. Todël ir lietuviszkaj bažnycioj per tuos du nedëldieniu atsilauko tik skaitytos miszios szventos, be jokios iszkilmës. Reikia pasakyti, kad lietuviai rauplių nelabai bijosi. Edvardsvilëj namuose, kur ponas Valinczius turi salioną, apsirgës rauplëms 10 metų vaikutis lenkas, per tat 5 lietuviszkos szejimynos ir daug pavienių vyrų gyvenanczių tuose namuose papuolë po kvarantau ir nebuvo iszleidžiami svirsz per dvi nedëlias.

Winper, Pa. Naujai sutvertoje katalikiszkoj diecezijojej Altoona, tarpe Pittsburgo ir Harrisburgo yra gana didelis lietuvių skaitlius ir jie jau buvo sutverë komitetą, kad atiskirti nuo lenkų ir tverti lietuviszką parapiją. Bet kaip girdët, aprimo. Turbut nėra gerų agitatorių. Tegul Winpero lietuviai vienog pamena, kad ankszeiaus ar vëliaus jie visgi turës ten tverti lietuviszką parapiją. Juo greicziaus pradës, juo bus del jų geriaus. Kam nereikalingai mokëti lenkiszkių bažnycių skolas. Lietuviai visose vietose jau gana pristatë lenkams bažnycių.

Chicago. 2 dieną szio mënësio atsiliko paszventinimas antros lietuviszkos bažnycios Chicago Illinois, kur yra klebonu kn. Edv. Stepanaviczia. Bažnycia ta yra po vardu „Apevizdos Dievo“, ant West 18-tos ulycijos.

Vietines Zinios.

Petniczios vakarą ferras Maunt Chunk, einantis nuo Central Railroad of New Jersey stacijos susitiko su Staten Island R. R. ferru ir szj pastarajj teip sugadino, kad nedaplaukës prie kraszto nuskendo. Daugelis žmonių tapo sunkiai ir lengviau suzeisti. Kiek prigëre ant tikro nežinia. Narai iszëmë jau kelis kunus.

AUSZTANT.

T. T. Ježo apysaka.

LIFTUVISZKAI ISZGULDĖ JONAS MONTVILA.

— o —

(Tąsa).

Nikola ant tų žodžių sunkiai atsiduso, o boba Mokra tarė:

— Kad Ilenka į tavę įsimylėjo, tame nėra nieko blogo. Aš ją norėjau Petru, bet kad ji tavę myli, Petras pasijieškos sau kitą. Vienog negerai, kad hadži tokius dalykus pasakoja turkams. Aristarchi-
beį nuėjo tiesiog prie slapto kambarėlio. Gerai, kad dabar apie tai da-
sizinojom..... Bet palydėkite jau manę.

Sugryzus boba Mokra vėla padėjo popierą prieš urėdnįkus ir išėjo. Stojanas labai pyko ant hadži Christo ir rekė:

— Ar jį kas už liežuvio traukė!..... Niekio jau, ką manę išdavė, bet net tikrą savo dukterį įmaišol!..... Niekšas!.....

Nikola tylėjo. Atsiedo, atsirėmė alkūnėms į kelius, galvą at-
rėmė delnais ir nesijudino. Ant žemės stovėjo bonka ir duona. Stojanas paėmė bonką, atkimšo ir atsikreipė į Nikolą.

— Sveiks – tarė.

Nikola nieko neatsakė. Nepasijudino net nė tada, kada Stojanas davė jam plečką.

— Na..... vėsu, gal išgersi?..... – ragino jį.

Nikola tylėjo.

— Hm?..... – tarė Stojanas lauždamas duoną.

Valgė kartas nuo karto dirščiodamas į Nikolą, pagaliaus vėl už-
klause:

— Kas tau pasidarė? – Gal apsigai?

Negavęs jokio atsakymo, susitaisė akmenis, atsigulė ir užmiglo. Jam miegant Nikola pakėlė galvą ir liudnai žiūrėdamas į Stojaną, tarė:

— Dėlko-gi tu man nepasakei, kad ji tavę myli? Kam slėpei?

Pakilo paskui ir nuėjęs prie skylės į kitą galą olos žiūrėjo į vir-
šų. Dangus buvo jau balzganas. Ore čulbėjo paukštukai. Nikola žiūrėjo į plaukiantį Dunojų, į tamsią ant regračio mišką, į lakiojančius padunojų paukščius ir nieko nematė. Kad but kas toje valandoje jo paklausęs, ar jau užtekėjo šaulė, jis but atsakęs: „Ar jau?“ Kitaip į svietą žiūrį įsimylėjo, kaip visą. Niekis jų tada neapeina; stojasi egois-
tais; mato tik savę ir mislija tik apie savę.

Nikola mislijo:

— Ji įsimylėjus jį..... Po tris syk ant dienos vaikščiojo pas boba Mokra, o boba ja norėjo dėl Petro..... Ką-gi jį?..... O aš?... Dėlko ji manę teip pasveikino? Kodel ji norėjo man atiduoti visus savo dukatus?.....

Vaikiniui galva apsisuko, o širdį apėmė gailėstis, užvydėjimas ir piktumas. Mislys tos erziño vaikina; galvoj jam šmekštelėjo mislis. Stojanas užsmaugė miliažimą, ar įsiai negalėtų dabar užsmaugt Stojaną. Nemislijo, kokš buvo skirtumas tarp Stojano ir miliažimo. Jautė tik savę nuskrūtaustu. Skausmas spaudė jam širdį.

— Oh! oh!... – stenejo ir spaudė kumščias.

Saulė jau aukštai buvo pakilus, kada Nikolai pertraukė tas liudnas mislis balsas gilumoj urvo. Nuėjo tad ir jis į gilumą. Balsas kas kart artinosi. Ant galo pamatė Petrą su Stojanu. Nikola sustojo. Petras jį pasveikino, jis tik suniurnėjo kasžin ką.

— Rytiniu trukiui sugryžau iš Varnos – sakė Petras. – Ate-
jau išvesti jus iš šitos habilioniškos nelaisvės..... Telegrafafojau jau į Džiurdževą, bet dar turite sėdėti čia visą dieną.

— Turėdami valgio ir šviesą – tarė Stojanas, perleisime tą die-
ną. Išpradžių, kaip tik čia įlipau, buvo nesmagu..... Tamsu..... Gerai, kad boba Mokra atnešė žiburį.

— Šiūnakt išleisiu judu į anapus Dunojaus

— Tik ne manę..... – suniurnėjo Nikola.

— Nenori?

— Tegul Stojanas sau važiuoje, ar plaukia, kur jam patinka, o aš liksiu Ruščuke.

— Teip tau patiko šits urvas? – nusijuokė Petras.

— Iš urvo išeisiu.....

— Ir ką?

— Nieko.

— Tik mums bėdos pridirbsi.....

— Jau aš sau gausiu rodą.

— Turkai tavę sugaus.

Nikola nieko neatsakė.

— O teip sau su Stojanu nuplauktum.

— Aš nenoriu su Stojanu! – pertraukė. – Ne!..... Eičiau su bet kuom, tik ne Stojanu!.....

— Kas čia yra? – užklause Stojanas. – Kuom-gi aš prasikal-
tau prieš tavę?

— Pakalbėsime apie tai paskui, o dabar nešnekįk manęs, jei nenori.....

Ir parodė kumščią.

— Tai tau!..... – pradėjo Petras. – Dabar, kad Hereogovina jau su turku mušasi, kada vien apie Bulgariją turite mislyti, kada jau laikas imtis už ginklo, kada mes turime buti didžiausioj sutikmėj, dabar bulgaras ant bulgaro, agitatorius prieš agitatorių kelia sugniauštį kumščią!..... O Nikola!.....

Nikola nulciodo rankas įsmcigė akis į Petrą.

— Nesuprantu, kas jam pasidarė..... – atsišaukė Stojanas.

— Turėjė jį užpikdinti – tarė Petras.

— Kuom? Perleidome kelias valandas kambarėlij, vaikščio-
jome po sodą, įsileidome šičia ir čia sutikmėj buvome. Aš užmigau ir miegojau, pakol tu čia atėjė. Ir dabar..... be jokios priežasties.....

— Be prie-žas-ties..... – suniurnėjo Nikola.

— Turėjė ką nors jam pasakyti.....

— Ka-gi aš jam galėjau pasakyti!.....

— Priežastis – tarė Nikola Petru – ne tame, ka pasakė, bet tame, ko nepasakė.

— Na? – užklause Petras. – Pasakyk, kas tarp judviejų pasi-
darė, išsiaiškink dalykas, susigerjite ir drauge išeisit ant mūsų nevidonų.

— Ij!..... – atkirto Nikola. – Ant nevidonų tai aš eisiu, ir gal, Dievas duos, manę turkai užmuš! Bet..... susigerint su juom nenoriu.....

— Dėlko-gi tai?

— Uhm!..... – atsiduso. – Nesakysiu, nė nemislysiu apie tai. Stojanui-gi nieko nedarysiu tik dėlto, kad jis eis ant turko.

— Tad tu neliksi Ruščuke?

— Siųsk manę, kur nori.

— Ne kur aš noriu, bet kur reikia – atsakė Petras. – Vienas iš jų apaštalavote vakarinėj Bulgarijoj, kitas rytinėj. Abudu surinkte tose šalise daug žinių ir dėlto dabar negalite teip lengvai pakišti turkams savo galvas, kuriose yra žinios. Galėsite kišti jas, kad jau Lusite kareiviais.

— Kareiviui aš busiu!..... – sušuko Nikola.

— Busi.

— Hi-ha!

Ir nesijuto, kaip apkabino Petrą.

— Paduok jam ranką – tarė, į Stojaną ranka rodydamas Pe-
tras.

— Jam – pakreipė galvą Nikola – Ne! Terp jo ir nanašs sto-
vi..... eh.....! nenoriu nė kalbėt. Jeigu nuo karės abudu sveiki išei-
sime, tada su juom pakalbėsiu. Vienas iš mudviejų tača ras priit!

— Na!..... – nusišypojo Stojanas. – Bet nors tada man pa-
sakysi, ko nuo manęs nori.

— Pasakysiu, oho..... pasakysiu.....

— Tuom tarpu laukit vakaro ir žiūrėkit, nesuėskit viens kito.....

– atsišaukė Petras. – Valgyt štai yra kas. Vakare aš vėl ateisiu o dabar bukit sveiki.

— Su Diev' – atsakė abudu sykiu.

Nikola liko, o Stojanas palydėjo Petrą.

— Ką tu jam padarei? – užklause paskutinis.

— Nežinau – atsakė. – Atmenu viską, apie ką su juom kalbėjau, bet priežasties nematau.

— Hm?..... Cherhez la femme..... Ar nekalbėjot apie męrginas?

— Kalbėjom.

— Na? – užklause.

— Bet dar sode. Paskui įsilidome į šulinį ir Nikola buvo ramus. Tik prieš užmiegant jis buvo lyg ir nesavas. Negėrė vyno ir man nieko neatsakė. Nepaisiau bet to, mislijau, kad snaudžia, tad ir aš užmigau.

Ir teip likos neištirta priežastis Nikolos užsirusinimo. Išėjus Petriui Stojanas paėmė pundelį ir pradėjo valgyti. Norėjo šuktelt ir Nikola, bet susilaikė. Paliko tik daug didesnę pusę visko ir užsiziebes žvakę nuėjo apžiūrėt olą. Sugryžęs rado jau išgertą vyną ir gana žymiai sumažintą valgį. Matomai Nikola ir valgė. Pasėdėjo truputį ir užsimanė dasiznoti, ar jau vėlu. Galėjo nuėiti į galą olos ir per skylę viską dailiai matyti, bet pamislįjęs, kad ten turi būti Nikola, nuėjo prie šulinio.

Dirstelėjęs į viršų pamatė žvaigždes ir nusistebejo.

— Žvaigždes? Kas tai yr?..... Tik stebuklai šiandien čia darosi. Tai Nikola nežinia už ką pyksta, tai čia vėl vidudienį žvaigždės.....

Tas jį užėmė, pradėjo tēmyti į balzganas žvaigždes, ir terp jų pamatė merginos galvą. Atitraukė galvą, bet tuoj vėla dirstelėjęs pažino Oną.

— Ar tai tu? – užklause iš olos.

— Stojane?..... – išgirdo viršų balsą.

— Teip, tai aš.

— O aš..... aš..... – norėjo ką pasakyti.

— Matau tavę ir pažįstu. Atėjei?.....

— Jau gal dvidešimtų syk šiandien čia..... Kaip-gi tau ten?

— Nieko. Geriaus vienog butų ant žemės, nei po žeme?

— Ar nestokuoja ten ko?

— Stokuoja man tavęs!..... tavęs!..... – tarė.

— Stojane!..... – atsišaukė už valandėlės Ona.

— Anka!..... – atsakė.

— Išvaziuosi į aną pusę..... į Rumuniją..... Ir aš ten rengiuosiu.....

— Kada?... Ko?.....

— Kada?..... nežinau. Ko?... į..... į.....

— In kur? – užklause

— In..... – ir vėl neištare.

— Pasakyk aiškiai, kad galėčiau tavę ten rasti.

— O! Rumunijoje manęs nėraštum.

— Kodel?

— Klioštorius.....

— Nori eit į klicštorių?

— Teip..... rengiausiu..... – vos ištarė.

— Nedaryk to! o nedaryk!..... prašau tavęs!..... Likkie

Bulgarijoj ir palaukk manęs.

— Ar ilgai? – užklause.

— Skubjisiuos, kaip galėdamas!

— Skubjiksi! o!.....

Valandėlę abudu tylėjo. Ona pakėlė galvą, apsidairė, ir vėl nuleido ant šulinio.

— Ko daireisi?

— Rodėsi man, kad kas eina.

— Ar nēr nieko?

— Ne,

— Pasačyk-gi man, ar tai diena, ar naktis?

— Diena – atsakė.

— O žiurėk į dangų.

Ona pažiūrėjo ir vėl nuleido galvą.

— Ar matei žvaigždes?

— Ne. – atsakė – Jug dar nē saulē ne nusileido.

— Kodel aš matau žvaigždes! Tu gal meluoji man?

— Ale ne – tikrino. – Jau neperaugštai, bet dar iki vakarui

toli.

— Gaila..... – tarė Stojanas ir tuoj užklause: – Ar sodė nėra

nieko?

— Nieko – atsakė apsidairius.

— Tikrai?

— Tikrai.

Tada Stojanas pritraukė prie savęs viedrą, įsoko į jį išsikėlė į viršų. Mergina su nuosteba į jį žiūrėjo. Kada Stojanas išsikėlė su lyg jos, ji pakėlė galvą ir suuko:

— O! Motina Dievo!.....

— Tilėk – prašnabzdėjo vaikas. – Išsikėliau dėlto, kad pasakyt tau..... Anka, kad..... myliu tavę, o myliu!..... myliu!.....

Ona atkišo prie jo rankas, lyg su rankomis atiduodama ir pati savę: Tuojaus bet atitraukė ir tarė:

— Dar tavę kas gal pamatyt!.....

— Atsakyk tiktai man ant to, ka pasakiau, o tuoj nusileisiu

gilyn.

— Atsakysiu tau ač..... – apsidairė, nuleido akis ir tarė: – Miliu ir aš.....

— Ir lauksi manęs?

— Lauksiu..... – atsakė ir vėl apsidairė.

Nuo namų išgirdo balsą:

— Anka!

— Leiskis žemyn! – sušuko.

— Pasilenk ir palydėk manę su..... pabučiavimu.....

Mergina nulenkė galvą ir lupos jų susiliejo. Nuo namų vis šaukė Oną, o ji pasilenkus akimis lydėjo vaikina, kurs išlipęs iš viedro tarė:

— Likkie sveika!.....

Ji nubėgo. Jis nuėjo gilyn, bet tuojaus vėla sugryzo prie šulinio; vėl nuėjo ir vėl sugryzo. Vaikšėjo teip po kelis sykius, Onos vienog jau nematė. Tėmijo jis į žvaigždes, bet mislijo apie mergina.

— Kodel ji neateina? – kalbėjo pats sau.

Ilgai stovėjo prie šulinio. Seniai jau sutėmė; norėjo jis vėla išsikelti į viršų, bet tuom tarpu atėjo Petras su glėbiu visokių depešų.

— Kur Nikola? – buvo jo pirmi žodžiai.

— Nėmačiau jo – atsakė Stojanas.

— Misliju, kad nustos ant tavęs pikęs, kada išgirs, ką turiu jums pasakyti.

— Ką?

— Pasakysiu abiem sykiu; tau pasakau tik tai, kad per tavę vos nēbuvo atidengta slaptinė šulinio.

— Kokiu budu? – užklause Stojanas.

— Tokiu, kad Ona per visą dieną nuo jo ne atitraukė, ir kad tu ant viršaus pasirodei.

— Ar kas matė?

— Matė senė Tyra, mūs visų nešiotė, ir tai gerai, kad ji, ne kas kitas.

— Neišduos?

— Inkalbėjome, kad jai tik akyse teip pasirodė. Motina pabarė Oną ir teip pasibaigė. Nesitikėjau vienog – tarė lyg išmetinėdamas, – kad tu toks neatsargus.

Nikola buvo kitam galc olos.

— Na – tarė Petras jam – tikiuosiu, kad ant Stojano nustosi pikęs. Serbija apšaukė Turkijai karę.

(Toliaus bus).

PIRMUTINIS BALIUS.

KOMEDIJA I AKTE.

RAŠĖ

Z. B. PRZYBYLSKI.

(Taša,)

VOZINSKAS (laike akompanijemento – atkartoja liudnai – bet negieda).

Šioj musų kelionėj
Teip daugel karonių!

ANTANAS (gieda.)

Bernelis po kalnus, bedugnes ir klonius
Bėgioja kvietkelių vainikui,
Iš kvietkų mieliausi roželė merginai,
Ir rožė dėk jai ant galvutės —

Ir skink ją vis šviežia
Ir mielą ir dailią,
Nelauk perkunų,
Lapelių vytimo —
Ai skink gi ją šviežią.....

(del susijudinimo negali pabaigti, išpuola jam natos.)

VOZINSKAS (kaip augščiau).

Nelauk perkunų, lapelių vytimo...
(Rožė – spausdama veidą delnais – deda galvą ant fortepijono).

VOZINSKAS (žiuri ant jų – iš veido matyt, kad labai nusistebejęs.)

Kas tai yra Kas jiems pasidarė?.....
Delko umiai nutilo?... (lyg įspėdamas šaukia). A!..... a!..... (tylėjimas). Vargšai, vargšai vaikai..... Delto tai jis..... Reikia juos atgaivinti, reikia pribudinti..... Pribudinti!..... (koseja), hm..... hm..... (karštai). Arbata laukia jusų..... szilta arbata... yra ir piernikeliai..... Norite sausainių..... o..... o gal atnešti jums duonelės su sviestu..... Vis..... kas duonelė su sviestu..... tai duonelė..... (į save) Dieve brangus..... ką aš šneku.....

ANTANAS (kurs prieš valandą lyg iš miego pabudęs).

Ačiu tamistai, negaliu..... (cina pro Vozinskį prie stalo).

VOZINSKAS.

Negali?..... na..... kaip ne..... tai ne..... o..... o tu Rožė?.....

Rožė (teippat kaip Antanas).

Ačiu tečiui..... (stojasi ir cina į priešalį.)

VOZINSKAS.

Teippat negali? Abudu negalite? Na, tai ir aš negaliu. Tai nekartą pasitaiko, kad žmogus norėtųmei..... o čia nieko..... apetitas ateina..... apetitas nučina..... apetitas, tai šposininkas..... (į save). Pamislys, kad

iš galvos išėjau. (balsiai). Truputį man rodosi, kad jūs kažinko esate susirupinę?..... Ka?..... O aš priešingai. Ingaunu dvasios..... Mano dukter, užprašau tavę ant pirmos mazuurkos..... (su užsidegimu). Teip šokčiau iki paskutiniam – teip sukčiausi..... teip šelčiau..... (pertraukia pats sau). Oi oi!..... ištiesų man galvoj susimaišė.....

Rožė.

Tėti..... kas tau?..... Niekados dar tavęs tokiu nemačiau.....

VOZINSKAS (jausliai).

Nieko – nieko dukrele; senas liurbis pajuto širdyje pavasario dvelktelejimą — ir atgijo.....

ANTANAS.

Argi susiprastų?

VOZINSKAS.

Matai, nekiekvienas vienodai laimę prima – vieniems tai kasdieninė duona – į kitus trenkia kaip perkunas – ir apsvaigina juos.....

Rožė.

Tėti, turiu vieną daiktą pasakyti..... N'eitume ant to balius – neburturiu noro – pati nežinau delko. Pasilikime namie.....

ANTANAS (į šalį).

Ką aš girdžiu!.....

VOZINSKAS.

Nenori eiti ant balius..... ant tavo pirmo balius – o tai delko.

Rožė (nežino ką sakyti).

Nes..... nes.....

VOZINSKAS.

A–a!..... nes jo tenai nebus – nes jam tiktai norėjai patikti – jam norėjai būti graži... nes siudama dieną ir nakti tą suknią..... apie jį tiktai mislijai.....

Rožė (išsigandusi).

Tėti.....

ANTANAS.

Tamista!.....

VOZINSKAS.

Ir gaila pasidarė mergaitėi vargšo vaikin, kurs teippat, kaip aš..... bijosi balius... Teisybė? Ir delko lenkiate jusų galvas, delko gėdinatės jusų meilės?..... Ar delto, kad esate neturtingi, mislyjate, kad mylėtis negalite? Pakili meilė – neyra gėda – ji bus spinduliu saulės jusų nuobodžiame ir kietame gyvenime..... Taigi..... drąsiai..... (niuniuoja labai susigraudinęs).

ANTANAS (tiesdamas rankas prie Rožės).

Rožė!..... (Rožė pribėga prie Antano, kurs bučiuoja jai rankas.)

VOZINSKAS (šluostydamas ašaras ir mostelėja ranka).

Finita la momedija.....

Rožė (su džiaugsmu bučiuodama Vozinskui rankas).

Ačiu tečiui..... ačiu!.....

ANTANAS.

Tėve!..... (bučiuoja irgi ranką Vozinskui, tas bučiuoja juos į kaktą).

VOZINSKAS (susigraudinęs).

Mano vaikai!.....

SCENA DEŠIMTA.

(Kad moterys įeina, Antanas ir Rožė stovi prie stalo po kairi, Vozinskas gilumojė.)

Antanas, VOZINSKAS, Rožė, įbėga PAULINA, paskui ją KALAUCKIENĖ, DARATA, SULEVIČIUTĖ, ant galo KATRĖ.

PAULINA (pirma.)

Ne, ne, ne, aš toliau neišturėsiu — aš apsigirsiu, galvoje maišosi..... Meldžiu jusų..... duokit man šventą pakajų.

(KALAUCKIENĖ laiko rankoje mažą veidrodėlį).

Paziurėk tiktai švogere į tą veidrodį..... ta plunksna turi būti iš dešinės pusės, o ne iš kairės..... Kvaila frizijerka..... padarė tokį gaidį ant galvos — kad net juokas ima..... žiurėk.....

SULEVIČIUTĖ.

O aš, nors ant balių nevaikščioju..... sakau, kad ne iš dešinės nė iš kairės – bet plunksnų reikia prisegti paciamė vidurijė galvos..... Ant galo..... kam tie visi pliuškavimai.

DARATA (laiko rankoje keletą darytų kvietkų).

Paklausyk manęs dediene..... jukgi aš ant to pasipažinstu..... labiausiai tiks kvietkos..... tuojau prisegsiu.....

PAULINA.

Moterys užmušitė mane!.....

KALAUCKIENĖ.

Nenorime, kad iš tavęs juoktųsi..... daili istorija..... kad ryto visas miestas kalbėtų: Vozinskienė išrodė kaip baidyklė.....

SULEVIČIUTĖ.

Teip, ji turi tiesą..... gimincms nerickia daryti gėdos.....

(Toliaus bus).

Budas iszsimokinimo angliszkos kalbos.

(Tąsa).		
Raszosi	Tariasi	Reiszka.
Lay	lej	padetic
Lazy	lejzy	tunkus
Lead	lijd	vesti
Lead	led	szvinas
Lead-pencil	ledpensl	paiszelis
Leaf	lijf	lapas
Learn	lojn	mokintis
Leave	lijf	pavelinimas, leisti, apleisti
Leg	leg	kojė
Legal	ligel	provingas
(Toliaus bus).		

Lietuviai!

Jūs tankiai reikalaujate siūsti kam į kraują davienastį ir kitus palindymimus: kreipkitės prieš mane, aš tą viską atliksiu kuon geriausiai. Paraszysiu davienastį ir parapiusiu konsulio palindymą.

JOHN A. BELIAKOFF,

NOTARY PUBLIC,
227 East 19th Street, New York, N. Y.

LIETUVISZKAS SALIUNAS

J. J. Zimantai.

Užprasau visus brolius lietuvius pas mus atsilankyti. Mes laikome gerą aly, gardžią arielkė, visoki vyna ir kitus gerymus, teipgi ir gerų cigaru pas mus galima gauti, o jau apie užkandžius, tai ner ką nė kalbėti — visada szvieži, o pietus duodam tik už 10 cen. o zupė visados dykai prie stiklo alaus. Užeikit ir persitikrinkit, jog tai labai gera užėiga del kožo vėno pas

J. ir J. Zymantus,

po No. 305 Kent ave, Brooklyn, N. Y.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių suknius isz geriausio **kaszmiro** su puikam pamuszalu už

\$3.50

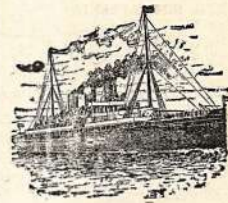
Kamžo 75c. \$1.00, \$1.75. PLOSZCIAI \$16.00 ir daugiau. Kunigiszkos suknius \$12.00 ir augszėziaus. Gera visa eile drapanų \$18.00 ir augszėziau. Paltos extra \$20.00 ir augszėziau.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay Str., New York.

Ant. Grochowskis,

Vienatinė Katalikiszka

LAIVAKORCZIU AGENTURA.

del Brooklyno ir Long Island, 90 GRAND STREET, netoli Grand ir Houston St. Fero,

Brooklyn, N. Y.

Laivakortės geriausių kompanijų už kompaniczną prekę. Siunczia pinigus į Europą per randavę banką. Visoki persiuntimai daeina greitai ir toisingai.

AGENTURA GARSINGU GIDUOLIU DR. PETRO GOMOZO IR ALIEJUS.

Temikit Lietuviai

Sutrumpytas Lietuviszkai-Angliszkos Žodynėlis, sudėtas ir iszduotas kun. Petro Saurusaičio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga dėl lietuvių knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji lietuviams didėle pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba „Žvaigždės“ spaustuvejė.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

T. Rauliczkis
22 Broad str., Hazleton, Pa.

Stanislovas Poteliunas,
Plymouth, Pa.

Povylas Gaizauckas,
24 7th Str., Mahanoy City, Pa.

Juozas Kasiliaitis,
74 Carrol str., Pittston, Pa.

P. Mikalauckas
25 W. 2nd Str., S. Boston, Mass.

Antanas Szileika,
Spring Valley, Ill. ir apielinkej.

M. Szvermickas,
146 Roebing Str., Brooklyn, N. Y.

M. Czeponis,
72 Jubilee Str., New Britain, Conn.

Mikolas Miszku nas,

8 Belmont ave., Newark, N. J.

J. Macziulaitis,

165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauckas,

312 Water Str., Brooklyn, N. Y.

KELIAUJANTIS AGENTAS

Andrius Mikalauskas,
25 W. 2-nd Str., South Boston, Mass.

Michael Bershatzky.

RUSKOS IR TURKISZKOS MAUDYNĖS.

Viską užlaikoma czystai. Atskhrus kambariai del vyrių ir moterių. Aidara nuo 8:00 ryto iki vakaro.

72 Seigel Street.

Bet. Manhattan and Graham Ave., Brooklyn, N. Y.

GEO. SCHOBER,

Pardavineja visokias mėsas, kaipu tai:

Jautiena, Avincziena, kiauliena, deszras ir teip visokias importavotas ir czionaitines mesas.

92 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

„Saulė“

Vienatinė du-kart nedėlinė gazieta iszcinanti Amerike utarnyke ir pėtnycioje, kaszuoja ant meto \$2.50, i uzmarę \$3.50.

Kas užmokės \$3.00 tai aplaikys „S.“ ir „L.V.“ In uzmarę „Saulė“ ir „Linksmas V.“ \$4.50.

Adresavokite:

D. T. BOZKKAUSKAS,
520-522 South All., Mahanoy City, Pa.

Naujena Naujena!

SKAITYKIT VISI

LIETUVISZKA LENKISZKA APTIEKA.

Apgarsinu savo tautieciams jog mano Lietuviszkoj Lenkiszkoj Aptiekoj 335 Grand Str., mandasi visoki vaistai ir žolės vartojamos kaipu gydymas Europoje, **trajanka** ir t.t. Teipogi labai pigiai galima gauti specialisz-

kas liekarstas nuo visokių ligų kaipu tai: nuo užszaldimo, plauczių užszėgimo, sunkaus kosnio, džiovos; teipgi nuo romatizmo, kaulų lazūmo, kojų traukimo, galvos skaudėjimo, neuralgijos, visokių puczku. Vaistai nuo pilvo skaudėjimo, dadnodanti gardumą prie valgio ir daugybė kitokių. Visi tie vaistai yra kuon geriausiai prirėngti pagal geriausių Europos ir Amerikos Daktarų receptus ir jau dangybė lygonių jais iszsigyde, labai mažai iszduodami ant to pinigų. Visus savo vaistus aš siuncziu pareikalaujusiems per paczta arba expresų į visą Ameriką. Reikale paraszykite pas mane laiszką o aš rodą suteiksiu jums dovanai.

Mano aptiekoje yra gaunami visoki skuriniai ir elektriszki BANDAŽAI už žemiausių prekę.

M. MAYER

EUROPISZKAS APTIEKORIUS
335 Grand str. BROOKLYN, N. Y.

tarpe Marcy ave. ir Havemayr Str.

Telephonas 1342 Williamsburg,

DR. LEO. LANDES,
LIEUVISZKAS DAKTARAS.
124 E. 24 UL., NEW YORK.
Garsingas gydytojas vyriskų ir moteriskų ligų. Mokėsi universitete New Yorke; praktiko ligonbuciuose Wied niuje, Berlyne, karaliskioje mokykloje Londone, buvo pordėtinis mokslo Lebanon, Bellevue, Port Graduale Hospital College ir t. t.

USZTEKRINA ISZGYDYMA

visų slaptų ir paprastų ligų, kaip tai: plaučių, kepenų, skaudėjimą vidurių, galvos, nepomietį, apalpiną, skaudulius, žaizdas, tiningą, moteriskas ligas ir nevaisingumą. Gydymui nerviskų ligų reikia naudoti elektrikinias priemais.

VISOKIAS LIGAS

iszgydysiu į keles dienas, kaip tai ligas pilvo, uždegimą žarnų, iszdžiuvimą pieno, skaudėjimą lūpų, nosies, akių, ausų, nustojimą pajlegų ir t. t. Iszgydymai užtikrinu kiekvienam atstiklime. Chroniszas ligas gydau pasokūngai, ir slopemas ligas užtaikau slaptėbė.

Dr. Leonard Landes,

134 E. 24-th str., cor. Lexington ave.
Offiso valandos: { nuo 9 rito iki 1 popiet
{ nuo 5 po piet iki 8 vak.
Nedėliomis: { nuo 8 iki 10:30 ryto ir
{ nuo 2 iki 5 val. po piet.

RODA PER GROMATA DYKAL

Užpraszydami gyduoles prisiųskit \$1.00.
Jeigu sergi tai parasyk kiek turi metų, kiek averi ir aprasyk savo ligą, o asz prisiųstu gyduoles kurioms iszgyojai.

CAECILIA HALL,
GEO. SCMDT, PROPRIETOR.

Užtaiko visokius gėrymus, kaip tai:
* VYNA, SZNAPSA IR ALU. *
No. 101 & 103 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.

Telpgi yra puiki salė dėl mėlungų, vese-
lijų ir teip visojų susirinkimų.
Czlon Szv. Juozapo ir szv. Kazimiero
draugystės laiko czlon savo susirinki-
mus.

„KATALIKAS“

Lietuviszkas Sanvai-
tinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoia ant me-
tu \$1.50.

Norinti uzsiraszyt, tu
ri adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn Avs.,
Chicago, Ill.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju iszgydymą užnuodyjimo kraujo, skuros isz-
berimą, spuogų, skaudulių, skaudancijos
gerklės, liežuivio, burnos ir nosies. Ro-
nuotas kojas, skausmą nugaroje, skausmą galvos, gelimą kaulų, skau-
dėjimą krutinės, skaudėjimą vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą,
hemorodą, sausgėlą, szirdies ligas, plaučių ligas, užsiszaldymą, dusulį
ir džiovą.

Asz turiu viska kas dėl gydymo reikalinga: liekarstis ir in-
strumentus ir per ilgiausią tyrinėjimą da-
stiekiau didžios praktikos. Daugel žmonių
ateina pas mane, idant juos iszgzaminavocziau ir savo pagirtina meto-
da gydincziau, kurie pirmiaus gydėsi pas daktarus, garsinancziuosius
gabois daktaris.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugvczių, už dyką
duodanczių receptų, diržų su elektra ir apgvingų
patentavų giduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą Smith, jis yra se-
niausias ir geriausias, o užcedysit laiko, pinigų
ir skausmų. Gvarantavoja greitai ir pigų iszgy-
dymą. Rodas duoda už dyką. Liekarstos 50 centų.

Neužmirszkit adriso:

136 E. 18th Str.

New York, N. Y.

BENZIGER BROTHERS
36 38 B arclay st.,
NEW YORK, N. Y.

Iszdi rbėjai
KARUNU,
VELIAVU,
ir yvairiausių
ŽENKLELIU
Teipgi specia-
liskai darome
szilkinius ir
auksinius ISZ-
SIUVIMUS.

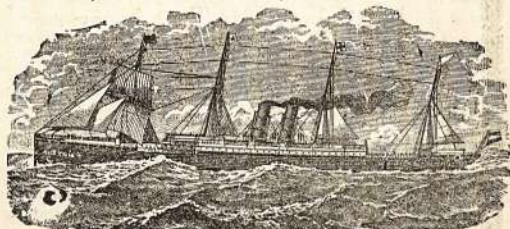
Ant pareikalavimo visados prisiunsime prabas ir tavuru
prekes, teipogi ir didelį ilustravota kataliogą prisiųsime už
yka. Raszyk ant adriso:

Benziger Brothers,
36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

MAX KOBRE
Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kadires įsiduodam Szifkotes ant visų
greicziausių laivų už pigiausią prekę. Esu užvirtintu agentu ant lini-
jų, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hambur-
go; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siun-
cziamo pinigus, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dienų. Musų kanto-
roje galite susisznokėti lietuviszkai ir lenkiskai. Ateikite ir persilu-
dykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teipogi
parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mo-
kam po 34 procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolo-
rių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti
ir iszimti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4 iki 8 va-
ndai vakare.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus darbus gerai, pigiai ir greitai:

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSCZIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atliekti visokius drukoriszkus darbus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai: lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, lenkiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius baznytinius daiktus kaip tai: amotus, kopas, kielikus, liktorius, szventuju stovyklas ir t. t.

Teipgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius ir visokius szventuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausias, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi didellus sklodus, Ryme, Ratisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**. Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriucs pardavineja daug pigiau kaip kiti. Uzczedyk pinigus ir sau drutjk savo sveikatą p'rkdamas valgius pas

J. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja visokiu
ant kapiniu.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELJU IR KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAL.

Gyvesimas ir kanceliarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

SLAPTYBE!

Skaityk szita su atyda ir gerai atsimink.

Zmogus nuolatai yra spaudziamas visokių ligų; gal szitą ar kitą sanvaitę reikalauti mano pagalbos, kaipo specialisto. Asz per daugelį metų už-tėmiau gydymu vien tik vyri-zkių ligų, neziurint isz kokios priezasties ir kada jos kilo. Kaipio tai: Abelną silpnumą, ligas gautas per iszdykumą jaunystėje, negerus sapnus, užnuodyjimą kraujo (pradzioja arba ir įsi-enėjus), iszberimą szaszais ir kitokius visokius prietikius. Apie l gą ypacz sunkią, neaboti yra nei-sznanimu. Visi, kurie kokia liga sergate, kad jus kiti daktarai butu apszaukę net už neiszgydomus, netrotykit vilties, bet kreipkitės prie manęs, asz jus iszgydysiu. Tiktai nelaukite ilgai ir nesinuodinkite su visokioms liekarstom. Teip gi neįjeszkokite pagalbos pas ne-suprantanczius aptickorius, bet kreipkitės tiesiog pas manę. Nes-ibijok! at-ik, o busi iszgydytas per seną Daktarą BRYAN.

Pasarga. Nemeginkit gydytis patys per save, nes tai yra pavojinga. Uzczedyk pinigus, laiką ir sveikatą tuojais įjeszkodamas mano pagalbos.

PERŽIUREJIMAS UŽ DYKA.

Netrukdyk laiko mėginimais. Asz gydau greitai ir už mažą mokestį.

Sianas Daktaras Bryan,

249 East 21st Str., kampas 2nd ave.,

New York City.

KNYGOS

gaunamos „ŽVAIGŽDĖS“ Spaustuvėje.

- Basanavicius Dr. J. Medega** musų tautiškai vaistinkystai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 38 su 2 autoriaus paveikslais 40 c.
- Lietuvizskai Trakiszkos studijos.** Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 123..... 60
- Lietuvizskos pasakos** pusk. 192 pasakų 200..... 1,50
- Bernatavicius. Pajauta Lizdeikos duktė, arba Lietuva XIV szimt. metije.** Istorizska apysaka. knyga I Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 155..... 60
- Kun. A. Burbos Prozaiski rasztai.** Labai gražios apysakėles. Naujas perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusk. 156..... 80
- Dzukiszkos dainos Traku paviete užrašyotos**..... 75
- Kristijonas Donelaitis. Rasztai.** Keturi meta laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusk. 134 40
- Katalikų Bažnyčia ir mokslas** pagal prof. Zahna..... 20
- Ir Jonas. Lietuvizski dainiai pradžioje XIX szimtmežio.** Kliasiszki tautiszkas periodas. Shenandoah, Pa. 1988 m. pusk. 53 40
- Medega Simano Daukanto biografija.** Su 14 paveiksliėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 128 prekė..... 1,00
- Milukas kun. A. Rankvedis Senoviszkos Istorijos pagal Fisherį T. Gazeau ir kitus.** Knyga I Rytu szaly su 14 paveiksliėliu. Shenandoah, Pa. 1868 m. . 50
- Rankvedis Senoviszkos Istorijos.** Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveiksliėliais. Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė..... 40
- Lietuvizskas Albumas. Dalis I.** Paveikslai istorizski vietų ir kitokių. Ir paveikslai lietuvizskų naminių ir iszdarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė..... 50
- Neris P. Populiariszkas rankvedis Fizikos, su iliustracijomis.** Shenandoah, Pa. 1899 m. pusk. 102 prekė..... 75
- Radzeviciūtė M. Anima Vilis, Apysaka.** Lietuvizskai vertė Jonas Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 169 prekė..... 75
- Sienkievicius H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I.** Shenandoah, Pa. 1900 m. pusk. 178..... 80
- Tvanas. Dalis II.** Shenandoah Pa. 1900 m. pusk. 194. Puikiausia apysaka lietuvizskoje kalb. 1,00
- Duonės ieszkotojai.** Lietuvizskai iszguldė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusk. 82..... 85
- Cekmidt. Valdimieras apysaka.**

- Lietuvizskai iszguldė kun. A. Milukas.** Shenandoah, Pa. 1901 m. prekė..... 25
- Pabrieža kun. A. Bötanka, arba taisyliu augminis.** Shenandoah, Pa. 1900 m. pusk. 166 1,00
- Valancziuskas. vysk. M. Lomanczių Vyskupystė. Antra laida.** Shenandoah, Pa. pusk. 247 1,00
- Du broliai. Atsitikimas isz paskutinės Turku su Maskolais karės.** Vertė A. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusk. 12..... 3
- Kankinimas Katalikų Lietuvoje abelnai ir Kražiuose.** Dėl Lietuvizsko teatro. Paraszė Akmevinis. Plymouth, Pa. 1898 m. pusk. 39 prekė..... 20
- Padėjimas Lietuvių tautos Rusų vieszpatystėje.** Rusiszkoj kalboj prekė..... 1,00
- Stacijos arba Kryžiaus kelias** plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė..... 10
- Antanukas. Apysaka B. Pruso.** Isz lenkiszko vertė Selimas. ir K. Moygo ir kun. Pabrezos laiszka pas S. Daukantą. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė..... 15
- Paskutinės Miszios.** Isz lenkiszko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusk. 45 prekė..... 20
- Lietuvizskos Kanklės.** Shenandoah Pa. 1897 m. prekė..... 5
- Kun. A. Totorius. Pamokslai gery žmonių.** Shenandoah, Pa. 1900 pusk. 95 prekė..... 60
- Ant geresnės popieros**..... 75
- Lietuvizskas Albumas I laida** Shenandoah, Pa. 1898 m. 50
- Albumo II ir III laida** prek. 1,00
- Abdarytas kasztuoja** 1,25
- Kun. Burbos. Prozaiski rasztai Tomas II** 50c.
- Ta pati knyga ant geresnės popieros kasztuoja** 60c.
- Katalikų Bažnyčia ir mokslas antra laida kasztuoja tik** 15c.
- Kun. P. Saurusitinis. Lietuvizskai angliszkas žodinelis** 75c.
- Angliszka lietuvizskas žodinelis kasztuoja** 50c.
- Trumpi atsakimai ant užmetinėjiprie-z Religija** 20c.
- Dogmatas apie Pragara** 15c.
- Paslapceizai Gyojvo Ražancziaus** 25
- Juokų kngetė kasztuoja** 25c.
- Iszguldtmas Lioretaniszkos Litaniijos kasztuoja** 30c.
- Istorija Szvnta, Seno ir Naujo isztatimo ka-ztuoja** 50c.

PUIKIAUSIA UZEIGA PAS
A. W. Zaliaucka ir J. ALMONAITI.

Užlaiko geriausius gerymus, cigarus ir užkandžius, o ir visame suteikia geras rodas. Teipgi randasi

116 Grand St., Brooklyn, N. Y.
Visi pas savo tautiecius!

Lietuvizska Krautuve visokių siuvamu Maszinu.

Parduodu naujas ir antru ranku siuvamas maszinas. Teipgi užlaikau visokius reikalings daiktus priesiuvamu maszinų ir taisau. Žmonės vra persitikrinę apie gerumą mano maszinų nes 20 metų kaip tuomi užsiimu.

J. Matuleviczia,
256 Grand str.
BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gryna altoriaus Vyna

GAUSITE PAS
BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.
New York'e.
Importuoja ie rusiszka arbata, kava ir visoki vyna.

PALACE HALL,
HENRY GERKEN Prop.
89 - 93 GRAND Str., B'klyn, N. Y.
Svetainė parsandoma dėl veseljii, baliu, koncertų ir t. t.
Gerymai geriausi ir už pigiausia prekė.

Mateuszas Videika
Lietuvizskas darbo agentas.
Kas nor gauti gerą darba, tegul kreipiasi prie manes.
Apart to turiu puikią didelę sale vadinama „Washington Hall“ dėl teatro, vestuviu, baliu ir szejp pasilinksminimu. Apie gerymus nereik nei sakyti, nes visi žino jte gerumą.
M. VIDEIKA
154 Clinton ave. arti Claremount av.
MASPETH, L. J.

AR ESI KURCZIAS??
Visi kurtiniai ir sunkus girdėjimas dabar yra iszgydomi su pagelba naujų musų iszradimų. Tik kurcziais gime negali but iszgydyti. UŽIMAJ GALVOJ VEIKIAI PRASZALINAMI. A praszišk savo ligę. Iszgamaminavimas ir rods dyka. Gal pats namie iszgydyti suvisai mažais kasztais.
Dr. Dalton Aural Institute, 506 LaSalle av. Chicago, Ill.

Daktaras isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherurg
52 ELDRIDGE Str. New York.
Tarp Canal ir Hester ulocių,
OFISO VALANDOS:
Nuo 8 iki 10 isz ryto
Nuo 2 iki 3 po piet
Nuo 6 iki 8 vakare
Telephon 3997.

Vyrai, neturinti gana pinigų iszsiprkti szipkortes, gal ji labai pigę prekę nuvažinti į BREMA ir HAMBURGA per 8 dienas. Raszik ar atsizsauk į
Columbia Shipping Office,
158 Suffolk Str.
New York, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka

103 Grand str.
Brooklynu, N. Y.
(Tik jo isleidožiamas).
Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkes deszintis dvejių visokių auguonių ir žoliu, kokios tik randasi ant žemes. Parduoda retaliszka, svarg už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paku, ir pardavineja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszintis svary už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senoviszka ir europiejiszka mada, aptiekoi raudais, kaip tai herbni, žolių ir teip toliaus.
Kas tik reikalaujate virsz minėtu giduoliu, galite siusti pinigus per Money Order, o asz jum priesiusu per expresą reikalingu daiktu. Hoffmano Reumotizmo gyduloė \$2,00, tikras iszgidinimas; Hoffmano plauczių gydulkruopės dėl kraujo, dvidezsimts viena gydulkruopė į dežntę už 15 centų.
Hoffmano kosulio maizzimas 25 centai.

GERIAUSIA UZEIGA! PAS Petra Drangoli

Užlaiko geriausius trunkus, cigarus ir užkandžius, teipgi suteikia geras rodas visokiuose reikaluose dėl savo tautiecius.
73 Grand str, Brooklyn, N. Y.
Visi pas savo tautieci!

Ar nori užcedit pinigų?

Jeigu nori, tai nusiduok pas

JOHN J. GORMAN'S ESTABLISHED 1857

Juk yra verta suliginti prekes, kures moka'o ir tavora už jas gaunate su prekėmis, kurias užmokėtumete pas mus ir kur kitur. Atsilankykite pas mus, o pamatysite, kad teisybę kalbame. Mes visko laikome, kas tik prie apdaro reikalinga, ir sizioj dalij miesto pas mus rasite didžiausią yvairumą ir yra isz ko pasirinkti. Mes nepaprastai daug parduodame vyriszkų apatinių drapanų ir kitų aprėdalu, teipgi visokių naujinių papuoszių ir įvairiausių valgomų daiktų už labai pigias prekes. Parduodant labai daug kavos ir arbatos, nereikalaujame imti dideles prekes, o da prie kiekvieno valgomo daikto mes duodame gražias dovanas, o prie kavos ir arbatos mes du-syk tiek duodame dovanų.

Mūsų sztoras buna atdaras Subatomis ir Panedelio vakarais, kitais g vakarais uždarytas, nes mes žinome, jog mūsų darbininkai reikalauja atilsio.

Ar jus ne teip mislinatė?

Užtat jei reikalaujate ką pirkti, tai ateiškite ir pamėginškite, o užtikrinami, kad savo žygio nesigalėsite, o jeigu ant galo ir nieko nepirkumete, tai nieko nekenks, ir mes su Ju mis kuogražiausiai apsiėsimė ir geriausiai patarvausime.

Nepamirszkite vardo bei numerio:

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

SIUTAI! SIUTAI! SIUTAI!

Geriausi visokio kaino siuriausios matarijos, druprekės tai daug pigesnės dyk sykj pas mus, o per-

tai, naujausios mados, geziausius pasiuvimas, o ką kaip pas kitus. Pabanditirkisj apie mus sztorą.

Skaityk! Skaityk! Skaityk!

O perskaitęs neužmirszk, kad jeigu pas mus užsisteliuosi siutą, tau jis tiks teip kaip apgyjęs dėto, kad mus kriaucziai moka dirbt gerai ir greit. Ateik, o nesigrandisj. Pas mus gausi drapanų kokių tik nori. Neužmirsz vietą ir numarą

LEWIS Bro's,

48 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

S. GINSBURG,

PARDAVINETOJAS LAIKRODELIU, IR TEIP VISOKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU DAIGTU. PATAISYMAI UŽ ŽEMIAUSIAS PREKES. TEIPGI PUIKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU LAIKRODELIU IR LENCIUGELIU. SIENINIU LAIKRODŽIU.

SKAMBINAMI LAIKRODŽIAI NUO 60c. AUGSZTYN.

51 Grand Street,

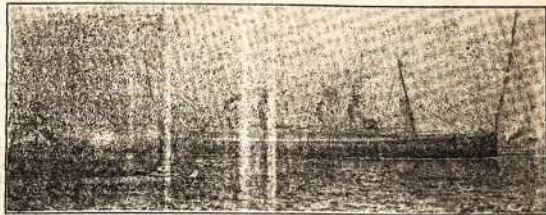
Brooklyn, N. Y.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 mēto

Nume Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, New-Yorke

Sluozniame pinigų į visa- daly- svieto pigel, saugel ir greitai

IZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS.

Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl iszmainymo, kaipu tai:

Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorke į Bremą ant Expreso	\$33.00,	ant reguliariszko	\$30.00
„ „ „ į Hamburgą ant Expreso	\$33.00,	ant regul.	\$30.00
„ „ „ į Antverpą	\$28.00,	ir į Rotterdamą	\$28.00
Isz Bremo į New Yorką ant Expreso	\$38.50,	ant reguliar.	\$36.50
„ Hamburgo „ „ „	\$39.50,	„ „	\$35.00
„ Antverpo „ „ „	\$31.00,	isz Rotterdamo	\$31.50.

Dabar sluzniame pinigų tiesiog į namus.

100 rublių už	\$52.50,	50 rublių už	\$26.50,	30 rublių už	\$16.00
25 „ „	\$13.38	20 „ „	\$10.75,	15 „ „	\$8.13
10 „ „	\$5.50	5 „ „	\$2.88		

Dėl artėsnės žinios raszk į

Bischoffs Banking House.

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York)

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 val.

LIETU VISZKA APTIEKA

IR

BROOKLYNO PACZTA,

(S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekoriszku tavoru. Turi visokių Europiszku ir Amerikoniszku gyduoliu, kaip tai teisingiausia lietuviszką TRAJANKA ir teip visokių žoliu, szaknu — kokių ant svieto randasi ir nuo visokių ligu.

Aptiekoj visada galima szaukt daktara uz dyka.

Atsizuokentiems per gromatą apraszantiems savo ligą duoda rodis ir prisineze gyduoles per pacztą arba expressą. Aptiekoj galima susikalbet lietuviszkai, lenkiszka, rusiszka, vokiszka, angliszka ir visokiom kalbom, Receptus sudedam nuo visokių daktaru Amerikoniszku ir Europiszku.

Money Orders ir registravotas gromatas galite siust isz ezionais.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

Carl A. Buchbinder,

TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH.